

İç ve dış politikada alabildiğine tıkanmış TC gerçekliği içerisinde ezilenler cephesinden bugün istenilen düzeyde olmasa da öfke çığlıkları yükselmeye başlamıştır. Her türlü saldırıya rağmen son günlerde sokaklara akmaya başlayan öfke, henüz nüve aşamasındadır. Özellikle kimi eylemlerde militan ve inançlı duruş, bu korkularını daha fazla büyütmede, egemenler de "çıban" olarak gördükleri direnişleri daha fazla büyümeden ezme çabasıdır. Saldırıların boyutlu olmasının arka planında gözdağı ve korku iklimi vardır.

Yeni Demokrasi

özgür gelecek için

6 AĞUSTOS-20 AĞUSTOS 2020 ■ YIL: 3 ■ SAYI: 67 ■ FİYAT: 2 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

EMEK S.6

Salgından Emekçilere Düşen: İşsizlik, Yoksulluk ve Kölece Çalışma

Salgın fırsatçılığının işçi sınıfı ve emekçiler için işsizlik, yoksulluk ve kölece çalışma anlamına geldiği; salgın bahanesiyle devletin ve patronların saldırılarının yoğunlaştırıldığı gizlenemez bir gerçektir. Ancak bu gerçeğin ifade edilmesi veya biliniyor olması tek başına yeterli değildir. Salgın fırsatçılığının işçi sınıfı ve emekçiler için işsizlik, yoksulluk ve kölece çalışma anlamına geldiği; salgın bahanesiyle devletin ve patronların saldırılarının yoğunlaştırıldığı gizlenemez bir gerçektir.

ÇEVRE S.11

ALİ EKBER BARMAĞIÇ'A ve ÖZKAN ARSLAN'A ÖZGÜRLÜK!

MUNZUR ÇEVRE DERNEĞİ

Nefes Alamayanların İsyanı "Bataklığın Sakinlerini" Hıçkırığa Boğuyor!

Bugün de çeşitli biçimlere bürünen saldırılarla karşı karşıyayız. Sularımızın, topraklarımızın, ormanlarımızın, doğa ve yaşam alanlarımızın talana ve sömürüye açılmasının önüne set olanlar baskı, gözaltı ve tutuklama terörüyle sindirilmeye, susturulmaya çalışılıyor. Rant projelerinin, sömürü ve talanın yolu gözaltı ve tutuklamalarla açılmak isteniyor. Kaz Dağları'nda nöbet tutan aktivistlere, Kirazlıyayla'da, Konya'da toprağına sahip çıkan köylülere yüklü miktarda para cezaları kesiliyor.

YENİ DEMOKRATİK DEVRİM ŞİARILYLA MÜCADELEYE!

12

KOLEKTİF DOĞRULTU

komünist bir nitelik için
devrimci eyleme yönelim!

14

KADIN

kazanılmış hakların gasbında
yeni perde: İstanbul Sözleşmesi

20

ÇEVİRİ

Brezilya'nın yeni demokrasi gazetesi ile
röportaj - 1

Gazetemizi Kolektif Bir Emekle Yoğuralım!

Gazetemizin bir önceki sayısında işlediğimiz, yayın faaliyetinin önemi ve buna bağlı olarak da yayın dağıtımına dair çalışmalarımızın önemine paralel tartışmamızın devamı amacıyla yayının beslenmesi konusunu ele alacağız.

Devletin topyekün saldırı dalgasından payına düşeni alan devrimci basın sahiplenilmesi ayrıca önem taşımaktadır. Devrimci basın çalışanlarının tutuklanması, yaptıkları haberlerden dolayı yıllara varan cezalar alması, kapatılma ve sosyal medya hesaplarının susturulmaya çalışılması, dağıtımçıların gözaltı ve tehditlere maruz kalması bu saldırılardan öne çıkanlardır. Gazetemizde bu saldırıların her birini yayın hayatına başladığından beri yaşamaktadı. Ancak bu saldırılar işçi sınıfı ve ezilenlerin sesini kısmak, susturmak yerine daha kararlı ve daha gur bir şekilde bu sesi yükseltme iradesini kuşanmasını sağlamıştır.

Gazetemizin, başta işçi sınıfı olmak üzere ezilenlerin sesi olma niteliğini, çizgisini ve özelliğini hiçbir saldırı bo-

yutu değiştirmeyecektir. Devrimci-komünist yayın çizgimiz, temsil ettiğimiz gelenek bu saldırılar karşısında boyun eğmeği değil, bu saldırılar karşısında daha kararlı durmayı bize öğretmiştir. Bu kararlılığın büyütülmesi ise tek başına gazetemizin çıkışı ve sürdürülmesi ile değil, onun kitlelerle buluşturulması, onların elinde bilinçlendikleri, örgütlendikleri bir silaha dönüştürmekle mümkün olacaktır.

Gazetemizin bu niteliğe bürünmesindeki temel noktalardan biri sistemin sürekli olarak teşhiri ve teşhirle de yetinilmeyerek kitlelere örgütlenme bilincinin taşınmasıdır. Sistemin saldırılarının doğru politikayla teşhir edilmesi kadar diğer önemli noktalardan biri de kitlelerin kendi sesini gazete sayfalarımızda bulmasıdır. Bu gazetemizin sahibi olan kitlelerin kendi sorunlarını tüm çıplaklığı ile yansıtmaları kadar, değerlendirmeleriyle de gazetemizi sahiplenmeleriyle mümkündür. Sesi duyulmayan, bastırılan halkın sesini duyurmak, onların sesini duymak gazetemizin oynaması gereken rolü tamamlayan temel öğelerden biridir.

Soyut ve kaba haliyle sadece dünya ve ülke gündemini yorumlamak ve değerlendirmek değil, halkın sesini duymaya ve duyurmaya duyulan ihtiyaç sahip olduğumuz kitle çizgimizin de gereğidir. Bunu başarma görevi ise sadece gazetemizin değil, tüm bölge ve alanlarda bulunan okur ve dağıtımçıların görevidir. Her okurumuzun, dağıtımçımızın aynı zamanda gazetemizin doğal muhabiri olduğu, mahallede, bölgede yaşanan direnişlerin, eylemlerin yanı sıra faaliyetimizin deneyim ve tecrübelerinin aktarılması herkesin, hepimizin görevidir. Bu noktalarda uzun dönemdir yaşanan ve kendini duyarsızlık olarak gösteren sorunun aşılması ise yine kolektif çabayla olacaktır. Bu çabanın oluşması ve gelişmesi ise ancak bu ihtiyacın kavranması ve bilince çıkarılması ile mümkündür. Bu görev bilince çıkarılmadığında, doğru biçimde anlaşılmadığında görev olarak görmek ve bu görevi yerine getirmekte söz konusu olmayacaktır.

Bulduğumuz bölgelerden düzenli haber, makale, röportaj göndermenin yanı sıra, yürütülen çalışmaların yansıtılması, bu çalışmalardan çıkan sonuçların değerlendirilmesi, bunların bir deneyim olarak gazetemizin okurları ile paylaşılması bilgilenmenin ötesinde, çalışmalarımızın gazetemizde buluşmasını sağlayacaktır. Bu aynı amaç uğruna çalışma yürüten okurlarımızın, aynı ruhla çalışmalarına kilitlenmelerini ve büyütmenin azmini de yaratacaktır.

Her okur ve dağıtımçı aynı zamanda gazetemizin yazarı, üretici ve bilgi kaynağıdır. Her okur ve dağıtımçı

öneri ve değerlendirmeleriyle gazetemizin gelişimini sağlayan doğal editörlerdir. Yayının kolektif üretimi başarısızlığında kendini tekrar eden bir çalışmaya bürünmesi ve temel amaçlarından, araç rolünden uzaklaşması kaçınılmazdır. Bu durumda yayın faaliyetinin zenginleşerek kendini yeniden üretmesi mümkün olmayacaktır. Bugün karşılaştığımız bazı güçlüklerin, bizi belli sınırlara hapseden ve rutinleşme eğilimi gösteren hatalı tutumların giderilmesinin yolu, gazetemize hayat kazandıran kolektif emek ve bilinçten geçmektedir. Yayın faaliyetimizin daha gelişkin ve zengin bir biçimde yeniden üretiminin gerçekleştirilebilmesi yine kolektif bir emek ve çaba gerektirmektedir.

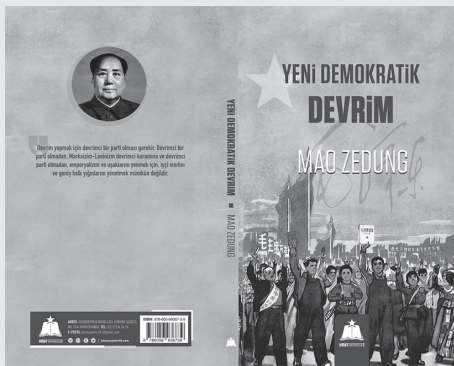
Devletin hız kesmeyen saldırıları önümüzdeki süreçte de devam edecektir. Sistemlerini bugün ve yarın ayakta tutmanın yegane yolu bu saldırıları daha da arttırmaktan geçmektedir. Ne var ki bu durmak bilmeyen saldırıların sadece bir süre daha kendilerini ayakta tutmaya yetse de onları nihai sonlarını hazırlamayı engelleyemeyecektir. Saldırıların yoğunlaşacağı bu süreçte kitle hareketlerinin de gelişip büyüyeceği bir gerçektir. Ve bu nedenle kitlelerle daha güçlü bağlar kurmak, bu bağları kurmak için elimizdeki tüm araçları en aktif biçimde kullanmak, bu araçları mücadelemizin aktif birer parçası haline getirmek belirleyici önemdedir. Gazetemizi bu mücadelenin aktif bir parçası haline getirelim, her birimiz onun dağıtımcısı, yazarı, okuru olduğumuzu unutmuyarak emek verelim.

"Yeni Demokratik Devrim" yeni baskısıyla okurlarla buluşuyor

HABER MERKEZİ- 1993 yılında Umur Yayımıcılık tarafından basımı yapılan Yeni Demokratik Devrim kitabı 27 yıl aradan sonra ikinci baskısıyla okurlarıyla buluşuyor.

Umur Yayımıcılık'ın ikinci baskıya ön-sözü şu şekilde: "Devrim bir alt üst oluş, alt yapı ve üst yapıda köklü bir değişim eylemidir. Bu eylemi gerçekleştirebilmek için sağlam bir ideoloji ve bu ideolojinin ışığında devrimin niteliği ve yolunun doğru tahlili ile bunlara uygun politik bir konumlan-

ış zorunludur. Marksizm-Leninizm-Maoizm "bir dogma değil, eylem kılavuzudur" tespitinin yaşama uygulanma alanlarından birisi; özgül olarak sınıf mücadelesinin yürütüldüğü coğrafyanın siyasal, askeri, kültürel tahlilini doğru yapabilmektir. Bununla beraber devrimin niteliğini ve yolunu ortaya çıkarabilmek ve buna uygun

konumlanabilmektir. Ekim Devrimi'nin dünyada yarattığı muazzam etki ile birçok Komünist Partisinin kendi ülke tahlillerini yeterince değerlendirmeden devrimin niteliğini, "Sosyalist Devrim" olarak kavradığı koşullarda Mao Zedung, "Emperyalizm ve Proleter Devrimler Çağı"nda, sömürge, yarı-sömürge ve yarı-feodal ülke-

lerde devrimin niteliğini Yeni Demokratik Devrim olarak formüle etmiş ve Çin'de bunu uygulayarak devrimin gerçekleşmesini olanaklı kılmıştır.

Her ülkenin kendi özgünlüğüne uygun bir devrim niteliğine ihtiyacı olduğu gerçeğinden yola çıkarak, evrensel bir karakter kazanmış olan Yeni Demokratik Devrim teorisinin kavranmasına bir katkı sunması amacıyla ilk baskısı 1977'de yapılan Mao Zedung'un "Yeni Demokratik Devrim" adlı eserini yeniden okurlarımızla buluşturuyoruz.

FAŞİST SALDIRILARA KARŞI YENİ DEMOKRATİK DEVRİM ŞİARILYLA MÜCADELEYE!

Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak Temmuz ayının son günlerinde; "Ekonomimiz adım adım yeniden yükseliyor. Türkiye ekonomisi üzerine yapılan kötü tahminler inşallah yine boşa çıkacak" açıklaması yaptı. Her zamanki kötü gidişatın üstünü örtme hamlelerinden olan bu açıklamanın yapıldığı saatlerde, kur fiyatları rekor bir artış yaparak euro 8,21 ile TC tarihinin, dolar ise 6,97 ile 14 Mayıs'tan sonraki en yüksek seviyeye ulaştı. Gelişmeler karşısında egemenler dolar kurunu düşürmek için 1.8 milyar dolar harcama yaparak TL'yi koruma çabası gösterse de, dolardaki ilerlemeyi durduramadı. Financial Times ise Merkez Bankası'nın açığı kapatmak ve doların yükselişini engellemek için bankalardaki dolar hesaplarını kullandığı iddiasında bulundu. Ekonomik durum bu düzeyde vahim bir noktaya gelmiştir.

Egemen sınıflar her ne kadar ekonomi için renkli ve iç açıcı tablolar çizse de bütün veriler ve gerçek yaşamın kendisi, işlerin pek de iyiye gitmediğini göstermektedir. Kredi derecelendirme kuruluşu Moody's'in "kritik uyarıda bulunduğu" ve pandeminin de etkisiyle "büyük bir darbe" alacağını açıkladığı Türkiye ekonomisi, sadece dolar ve euro karşısında değer kaybetmeye devam eden TL ile değil aynı zamanda biriken toplam 1.213 trilyon dolar iç ve dış borçlara (431 milyar dış borç, 782,2 milyar iç borç) karşılık TCMB kasasında sadece altın rezervi de dahil 66.449 milyar dolarlık bir rezervi ile de tehlike çanlarını çalmaktadır. Kuşkusuz pandemi sürecinin de bu tabloda ciddi bir etkisi vardır. Ancak sadece pandemi ile açıklanamayacak olan bu tablo, Türkiye'yi de aşan boyutuyla küresel bir krize doğru evrilme aşamasındadır. Pandemi öncesi dahi 2008 krizinden daha etkili bir krizin kapıda olduğunu açıklayan ekonomistler, pandemi ile beraber bu sürecin hızlandığını belirtmektedir. Nitekim, birinci buhrandan sonra yüzde 32.9'la en büyük küçülme oranı ile karşı karşıya olan ABD'yi 2020'nin ikinci çeyreğinde 13.8 ile Fransa, 10.1 ile Almanya toplamda 11.9 ile Avrupa Birliği ekonomisi ve yüzde 4 ile 6 arasında küçülen Rusya izlemektedir.

Kuşkusuz emperyalist merkezlerdeki bu gelişmelerin karşılığı, ekonomik altyapısı çok daha geri olan Türkiye

ve Türkiye gibi yarı-sömürgelerde daha yıkıcı etkiler gösterecektir. Nitekim geline aşamada Türkiye'de krizin emareleri kendisini ciddi anlamda göstermeye başlamıştır. TESK verilerine göre temmuz ayının ilk 15 gününde satılık işyeri ilanının yüzde 51 arttığı, haziran ayında 7 bin 222 esnafın kepenk kapattığı bir tablo söz konusudur. İşsizlik oranının gittikçe büyüdüğü, tarımın neredeyse tasfiye edildiği bir gerçeklikle karşı karşıyayız. Enflasyonun sürekli artmasıyla beraber alım gücünün düşmesi, açıklık sınırındaki yığınların gün geçtikçe büyüdüğü ekonomik sorunlar girdabında pandemi sürecini de iyi yönetemeyen Türk hakim sınıfları, yönetememe krizi içerisinde işçi sınıfı ve

zunu oynamaya, hiçbir sorun yokmuş gibi davranmaya devam etmektedir. Son Ayasofya hamlesi bunun en somut karşılığıdır.

Yine başta Türkiye Kürdistanı olmak üzere sınır ötesi operasyonlarda gerillaya yönelik kapsamlı saldırılarla "beka" kozunu son kertesine kadar kullanmaktadır. "Pençe" serisini yeni bir operasyonmuşçasına "Pençe-Kaplan" operasyonu ile cilalayıp yeniden kamuoyuna sunan egemen sınıflar, içerde de gerillayı bitirmek üzere başlattıkları ve hüsrana yaşadıkları sonbahar ve bahar aylarındaki "Kıran" operasyonlarının ardından şimdi de "Yıldırım" operasyonlarıyla yeni bir hamle gerçekleştirmektedir. Yaklaşık bir haftadır her alanda binlerce asker

kilit vurma hamlesini oluşturmaktadır.

Buna rağmen sokak eylemlerinde özellikle baro eylemleri, işçi eylemleri, Suruç anması, çevre eylemleri ve kadın katliamları sonrası biriken öfkenin sokağa taşmasıyla bir hareketliliğin yaşanması, korkularını daha da büyütmüş, büyüyen bu korku her türlü muhalif sese ve hak arayışına azgınca saldırıya dönüşmüştür. Polis-asker-bekçi denkleminde her türlü hukuksuz saldırı sırasında "kanun, devlet benim" söylemleriyle saldırıların arttığı bu tablo, egemenlerin krizi yönetme politikalarını, faşist saldırılarla daha katmerli bir şekilde sürdüreceğinin en güçlü verilerini oluşturmaktadır.

SALDIRILARA KARŞI DİRENİŞ ÖRGÜTLÜ MÜCADELEYE MÜMKÜNDÜR

İç ve dış politikada alabildiğine tıkanmış TC gerçekliği içerisinde ezilenler cephesinden bugün istenilen düzeyde olmasa da öfke çılgınlıkları yükselmeye başlamıştır. Her türlü saldırıya rağmen son günlerde sokaklara akmaya başlayan öfke, henüz nüve aşamasındadır. Özellikle kimi eylemlerde militan ve inançlı duruş, bu korkularını daha fazla büyütmede, egemenler de "çıban" olarak gördükleri direnişleri daha fazla büyümeden ezme çabasıdır. Saldırıların boyutlu olmasının arka planında gözdağı ve korku iklimi vardır.

Gelinen aşamada demokratik hak merkezli taleplerle sokağa akan ve saldırılara rağmen geri adım atmayan bu öfke büyüdükçe korkuları daha da büyüyecektir. Desteklenmesi ve büyütülmesi gereken her demokratik ve insani talepli eylemler, korku duvarını yıkmaya hizmet edecektir.

Ancak Türkiye gibi faşizmin sürekli bir yönetim biçimi olduğu ülkelerde demokratik taleplerin dahi bir devrim sorunu olduğu bilinciyle sokağa taşan her öfkenin devrim mücadelesine kanalize edilmesi belirleyicidir. Yönetememe krizi ile daha da azgınlaşan faşist saldırılara karşı Yeni Demokratik Devrim şiarının önemi ve karşılığı dünden daha fazla anlam bulmakta ve özgürlük ve demokrasi mücadelesinin merkezinde olmak zorundadır.

emekçilere daha fazla saldırı, iç ve dış politikada dizginsiz bir çizgi izlemeye devam etmektedir.

EKONOMİK KRİZİN DERİNLEŞMESİNE PARALEL SALDIRILARIN BOYUTU DA ARTIYOR

Gelinen aşamada kriz belirtileri derinleştikçe ortaya çıkan hoşnutsuz tablo, egemenleri daha saldırgan bir tutum içerisine itmektedir. Bunun bir yanında özel olarak AKP/MHP bloğunun gün geçtikçe eriyen gücünü yeniden tesis etme çabası vardır. Son verilerle beraber Erdoğan ve Cumhuriyet ittifakına desteğin ciddi oranda düşme eğilimi göstermesi, bununla beraber esasta sistemin bütünlüklü bir krizle boğuşması, saldırıların boyutunu daha da artırmıştır. En küçük demokratik talepli eylemlere dahi azgınca saldıran hakim sınıflar, kendi aralarındaki klik dalaşları keskinleşse de halka yönelik saldırılarda ortaklaşma eğiliminden bir şey kaybetmemiştir. AKP/MHP bloğu bu süreçte her zamanki gibi gündem değiştirme ko-

ve onlarca taburla yaptıkları operasyonlar ise her türlü teknik-teknolojik ve sayı üstünlüğüne rağmen gerilla karşısında hiçbir başarı sağlayamadan devam etmektedir.

Egemenler açısından bu sürecin en büyük korkusu, biriken öfkenin sokağa taşmasıdır. Nitekim her fırsatta "ikinci Gezi beklediklerini" söyleyerek saldırıları meşrulaştırma gayretini içinde olan egemen sınıfların, Erdoğan'ın öğrencilerle yaptığı video konferans sırasında başlayan ve sonrasında sosyal medyada viral olan "oy moy yok" tepkisinin ardından daha çok açığa çıkan "Z" kuşağı korkusu, yeni bir dizi önlem almalarına neden olmuş, ciddi kısıtlamalar barındıran sosyal medya yasası alelacele meclisten geçirilmiştir. Sokakların adeta polis-bekçilerle kuşatıldığı, neredeyse üç kişinin yan yana gelmesinin yasaklandığı bir tabloda sosyal medya yasakları, biriken öfkenin esasta sokağa taşmadan dizginlenmesini hedeflemekte, her zaman olduğu gibi ilk başta düşünceye

"Batman'ın Sosyo-Kültürel Yapısı Örgütlenmede Temel Olgulardan Birisidir"

25 Temmuz günü açılışı yapılan DERİ-TEKS Batman Şube temsilcisi Hamit Yıldırım ile Batman'da başta tekstil işçileri olmak üzere işçi sınıfının durumu, artan hak gasplarına dair bir röportaj gerçekleştirdik.

YENİ DEMOKRASİ- *Batman'da bir temsilcilik açtınız, sizi burada temsilcilik açmaya iten sebepler nelerdir? Bölgede başta deri ve tekstil işçilerinin durumu nedir?*

HAMİT YILDIRIM- Sorunuza dair şunu başta söyleyeyim, teknik bir bilgi olsun; Batman'da deri sektörü yok diyebiliriz. Tekstil sendikamız, iş kolunun buradaki ağırlıklı yani yüzde 99'luk kısmını oluşturuyor. Batman'da temsilcilğe iten nedenler oldukça fazla. En başta Batman'da tekstilde çalışan kayıtlı 25 bin işçi, İŞKUR'la ve kayıt dışı çalışan işçi sayısı aşağı yukarı 5-6 bin toplamda da 30 bin civarı tekstil işçisi var. Kent nüfusuna vurduğunuzda neredeyse her iki evin birinde tekstil çalışanı var. Ve bu işçilerin çok ciddi sorunları var bunlardan temel olanlarına değinecek olursak. En sık karşılaştığımız sorunlar şöyle;

* İş girişinde 2-4 ay arası sigortasız çalıştırma,

* İşçilere sigorta primi asgari ücretten gösterilip maaşlardan 500-1000 TL arası işverene geri maaş iadesi şeklinde ve bu, maaş kartlarının genelde işveren tarafından alıkonularak yapılan bir uygulama,

* İşten çıkarmadaki keyfiyet, kıdem ve ihbar tazminatı gasbı,

* Fazla mesailerin yasadışı biçimde uygulanması; normalde %50 zamlı olması gerekirken saati çok düşük ücretlerle çalıştırmaktadır,

* Fabrika yönetim kademesinin, özellikle idari kadronun davranış kurallarının insanlık dışı tarza dönüşmesi; aşağılama, tehdit, kaba davranışlar, hakaret, işten çıkarma tehdidi vb. durumların mevcut oluşu,

* Eşit işe eşit ücret uygulanmaması. Örneğin İstanbul veya batı illerinde aynı işi hatta daha fazla çalışma zamanı olmasına rağmen neredeyse %40-50'lere varan ücret düşüklüğü,

* İzin, kesinti, ödeme gecikmeleri, vb. gibi birçok iş yerinde yaşanan diğer temel sıkıntılar temsilcilği artık bir ihtiyaç haline getirmiştir.

Sermaye zihniyeti burada temsiliyet hakkı olan, örgütlenen, insanca yaşayacak bir ekonomik koşulu talep eden bir işçi sınıfı değil modern bir köleler yığını olmasını istiyor.

DERİTEKS buradaki tekstil işçisinin yaşadığı sıkıntıları biliyor. Yaklaşık 3 yıl altyapı çalışması yaptı, akabinde 1 yıldır da sahada faaliyeti yürütüyoruz.

Hatta 2008'de Batman'da ilk ve tek tekstil açıldığında böyle haksızlıklar o zamanda da benim çalıştığım fabrikada yaşanmıştı. O günden bugü-

ne tekstil sektörünün içerisindeyim. Batmanda o dönem HEY Tekstil direnişinin bizzat örgütleyicisiydim. Ve çalışma yürüterek örgütlenmenin gerekliliğini kavramış ve bunu tüm Batman tekstil çalışanlarına kavratma noktasında iyi bir örnek oluşturmuştuk. Bu pratiğin dönemin Batman tekstil işçisine kazandırdığı en anlamlı şey, biz işçiler birey olarak hareket edersek hem ekonomik haklarımızı hem işyerlerindeki temsiliyet hakkımızı hem de demokratik taleplerimizi kaybeceğimizi gördük yaşadık. O zaman da bugün de işçilerin tek çözümü birleşerek hareket etmektir. Hatta o dönemde eylemlilikler, Batman'daki HEY Tekstil, İstanbul ve birkaç ilde de yürütülmesine rağmen haklarını en önce alan Batman işçisi olmuştu. İşte DERİTEKS tam da bu anlayışın üstüne

inşa edilerek Batman tekstil işçisinin sorunlarına çözüm olacak, işçiden yana ısrarlı, kararlı sınıf sendikacılığı anlayışı ile mücadele edecektir.

YD- Bu bölgedeki işçiler pandemi sürecinden nasıl etkilendi?

YILDIRIM- Pandemi döneminde Batman'da ve bölgede başta tekstil olmak üzere birçok sektörde ciddi sıkıntılar yaşandı. Sanayileşme ve fabrika tarzı üretimin en yaygın olduğu il olan Batman pandemisinin olumsuz etkilerini diğer batı illerine oranla daha

rakam 540 TL'yi geçmedi. Zaten fazla iş sahası olmadığından işçiler maalesef ya çalışıp hastalıktan ölecekti ya da yoksulluğun sorunlarıyla baş başa kalacaktı. Uluslararası markalarla çalışan kimi fabrikalar bazı temel hijyen ve tedbir şartlarını oluşturdular. Görece bunlar olumlu fabrikalardı ama bir bütünün içinde olması gereken durum bazen çok iyi gibi duruyor. Bu da Batman işçisinin genelde çok ağır koşullarda çalışmaya mecbur olmasından kaynaklıdır. Bunun yanında üretime hiç ara verilmeyen yerlerde oldu buralarda da işçiler daha çok kendi bireysel tedbirlerini alarak çalışmak zorunda kaldı. Çünkü çalışma zorunluluğunun yaşamsal bir dayatmaya dönüşmesi sonucunda, yoksulluk, geçim sıkıntısı, gelecek kaygısı sağlığın ve ölümün önüne geçmek zorunda kaldı.

YD- *Bu sorunlar karşısında işçileri nasıl örgütleyeceksiniz? Bölgedeki hedefleriniz nelerdir?*

YILDIRIM- Batman'ın sosyo-kültürel yapısı örgütlenmede temel olgulardan birisi. Burada başarılı örgütlenmenin ilk yolu bence buradan geçiyor. Kamu alanında bile ciddi sıkıntılar çıkarken özel sektör açısından çok daha zor ve derinlikli tartışılması gereken konular var. Bir kere ciddi bir feodal kültür var. Bu hem üretim alanı hem patronlar arasındaki ilişkiyle ilgili. Artı değer kadar feodal yerelci ağız da ciddi anlamda örgütlenmenin engeli durumunda. İşverenler sendika karşıtı durumunu hiç saklama gereği bile duymuyor. Daha önceki yıllarda çalışmalarımıza başladığımızda Batman tekstil işverenleri valiliğe "sendikayı istemiyoruz" diyecek kadar yasa karşıtlığını açık şekilde ifade etmekten çekinmemişlerdi. Ayrıca çalışanlar açısından akraba bağları yani feodal bağlar çok önemli, bizim de en büyük duvarlarımızdan bir tanesidir. Fabrika sahibi işçi alımı yaparken ekseriyetle önce yakın çevresini, aşiret mensubunu tercih ediyor. Bunun işveren nezdinde bir koruyuculuğu var. İşçi, ezildiğinden çok emin olsa bile bunu size açık açık söylese bile, örgütlenmede adım atmıyor, sendikaya ve örgütlülüğe inanıyor ama eş-dost akraba nazını geçemiyor. Kültürümüz açısından değerli olan ekmeğe-aş verme kavramı tipik kapitalist sistemdeki gibi işlemiyor daha çok feodal kültürün ve üretim şeklinin şekil-şemal değiştiren

miş hali. Kapitalizmde herkes kârına, çıkarına bakar belli ilişkiler nezdinde net bir kurallar bütünü vardır burada durum aslında tam tersi. Bu bakımdan örgütlemeye aşılması gereken bir sorun da budur. Yani sendika aslında burada sendikal örgütlenme yaparken salt ekonomik bir çıkarsama ile kazanç sağlama hedefini koyarken bir yandan da işçi sınıfının kültürünü düşüncesini bilinç değişimi yaratarak da inşa etmek zorunda. Bu aslında DERİTEKS'in yabancı olduğu bir şey değil ama zor olduğunu bilerek çalışmaya başladık. Tutarlı bir mücadele ile Batman tekstil işçisinin örgütlemek belki zor ama imkânsız değil. Ayrıca Petrol-İş sendikamızın burada yarattığı bir olumlu imajı var. Bu da bizler açısından olumlu bir örnek olabilir ve olmuşun somut ifadesi işçileri daha hızlı ilerletiyor. Burada birebir ilişki önemli hatta bire bir ilişkide aile ilişkisi çok önemli örgütlemeye çalıştığınız işçi genelde aile bireylerine sendikal örgütlenme durumundan bahsediyor. İşçi kadınsa mutlaka eşine veya babasına soruyor onay alırsa çalışmaya katılıyor. Bu oransal olarak kadınlarda neredeyse yüzde 80-90 civarında erkeklerde ise genç işçiler yine babasına veya aile büyüklerine soruyor. Kadınlara oranla irade gösterme yüzdesi yüksek olsa da sendika karşıtı tutum biraz sert ve kararlı ise de işçi ne kadar istese de mecburen sendikadan vazgeçiyor. İşte bu özel sebeplerden kaynaklı biz örgütlenme sürecinde işçinin ailesini bu örgütlemenin bir parçası olarak görüyoruz.

Bölge hedefimize gelince tabii ki de ilk etapta Batman tekstil işçisine örgütlenmenin avantajları ve çalışma yaşamına kattığı olumluluklar üzerinden bir bilinç oluşturmayı hedefliyoruz. Sorunların iş yaşamı içinde en yakın çözümünün ve muhatabının sendika olduğunu sendikalar içinde de DERİTEKS olduğunu anlatmak. Sendikal örgütlenmenin sadece işçiye değil, sağladığı ekonomik avantajlarla aile ve de bölgeye de katkısının olabildiğini anlatabilmek. İş güvencesinin, insanca yaşayacak ücret ve insana yakışır iş koşullarının ancak sendikal örgütlenmeyle kazanılacağını gerekirse tek tek işçilere ulaştırarak anlatmak ve onları kendi yaşamları için mücadelenin en yakın çözüm olduğunu anlatmak hedefini taşıyoruz. Ayrıca sayısal olarak da hedefimiz tekstil sektöründe çalışan her işçi kardeşimizi sendikamızda buluşturmak. Kısa dönem hedefimiz 5 bin, uzun vadede kayıtlı işçilerin yarısını hedefliyoruz. Anlayışımız bunun üzerine kuruludur.

Salgın döneminde Türkiye'deki milyonerlerin serveti arttı; 17 milyon insan sosyal yardımlarla geçiniyor

HABER MERKEZİ- Türkiye'de salgın dönemini kapsayan son 4 aylık sürede hesabında 1 milyon TL üstü para olanlar, servetlerine 210 milyar 874 milyon TL kattı. Son 1 yılda ise hesabında 1 milyon TL ve üzeri mevduat olan milyonerler servetlerini 453 milyar 17 milyon TL yükselterek 1 trilyon 667 milyar liraya çıkardı. Salgın döneminde işçilerin talim edildiği 1168 liralık kısa çalışma ödeneği 1 ay daha uzatılırken ülkede sosyal yardımlarla geçinenlerin sayısı 16 milyon 831 bin 210 olarak belirlendi.

Türkiye'de koronavirüs salgınının yaşandığı dört aylık dönemde milyoner sayısı ve serveti arttı.

Şubat 2020'de hesabında 1 milyon TL ve üzeri para olanların sayısı 236 bin 370 iken koronavirüsle geçen

Mart ve Nisan, Mayıs ve Haziran aylarında 32 bin 232 kişi arttı. Dört aylık sürede milyonerler servetlerine 210 milyar 874 milyon TL kattı.

Birleşik Metal İş Sendikası Sınıf Araştırmaları Merkezi'ne (BİSAM) göre,

2003'ün Haziran ayında 4 kişilik bir aile, günlük minimum 14,9 liraya sağlıklı beslenebilirken, 2020 Haziran ayında ancak 78,89 liraya sağlıklı beslenebilmekte. Buna göre 17 yıllık zaman zarfında açlık sınırı 5,3 kat art-

tı. Haziran ayında açlık sınırının 2 bin 367 lira, yoksulluk sınırının ise 8 bin 186 liraya çıktığı Türkiye'de yaklaşık 10 milyon çalışan aylık 2 bin 324 TL asgari ücretle geçimini sağlamak zorunda. Son verilere göre Haziranda 2,3 milyon işçi kısa çalışma ödeneği aldı. Nisan-Haziran döneminde 1 milyon 705 bin 147 işçi de ücretsiz izne çıkarıldı. Bu işçiler ayda 1168 liraya geçinmeye çalışıyor. Türkiye'deki toplam 16 milyon 831 bin 210 kişi ise, aldığı sosyal yardımlarla ayakta durabiliyor. Buna karşın ülkenin milyoner sayısı da servetleri de hızla artıyor.

Hesabında 1 milyon lira veya üzeri parası olan mudi sayısı, 2020 Haziran döneminde geçen yılın aynı dönemine göre 67 bin 435 kişilik artışla 268 bin 602 kişiye yükseldi.

Uğur Konfeksiyon'da 96 işçi koronavirüse yakalandı

HABER MERKEZİ-Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (Dev Tekstil) İstanbul Temsilciliği, Uğur Konfeksiyonda koronavirüs vakalarının sayısının arttığını açıkladı.

Açıklama yapan sendika, 96 işçinin hastanede tedavi gördüğü bilgisini verdi.

SAĞLIK BAKANLIĞI: YAPACAK BİR ŞEY YOK

Sendika, artan vakalara ve alınmayan tedbirler için Sağlık Bakanlığı ve Çalışma Bakanlığı İstanbul Rehberlik ve Teftiş Grup Başkanlığı'na mail ve telefon üzerinden dilekçe göndererek başvuru yaptıklarını bildirdi. Sağlık Bakanlığı'dan bugün arayan yetkilinin, "Yapılabilecek

bir şey olmadığını, semptomlar gösteren işçilerin hastaneye gitmesi gerektiğini, fabrika patronunun tüm işçilere test yaptırmak gibi bir zorunluluğu olmadığını" söylediğini aktardı. Çalışma Bakanlığı'ndan aradığını söyleyen yetkilinin, sorumluluğu atarak Çalışma Bakanlığı ile iletişim kurulmasını söylediği belirtildi.

Fabrikadaki işçilerin kendi kaderlerine terk edildiğini ifade eden sendika, acilen şu önemlerin alınmasını istedi:

-Vaka sayılarındaki artışın açığa çıkarıldığı tablo gereği tüm işçiler 14 gün ücretli izne çıkarılmalıdır,

-Fabrikada işçilerin bağışıklığını güçlendirecek çalışma saati uygulanmalı, fazla mesailer yasaklanmalıdır. Ka-

rantına sürecinin tamamlanmasının ardından bilimsel olarak en uygun çalışma süresi olan 6 saatlik çalışma uygulanmalıdır.

-Öğlen yemeğinde besin değeri yüksek ve bağışıklığı güçlendirecek yemekler hazırlanmalıdır,

-Dezenfektan, güvenli mesafe, eldiven, maske vb. kullanılması sağlanmalıdır ve denetlenmelidir,

-En fazla 2 saatte bir işçiler havalandırmaya çıkarılmalı, fabrika ortamının hava sirkülasyonu sağlanmalıdır,

-Daha fazla kâr elde etmek için fabrika patronu ve yönetimine gerekli cezai ve idari yaptırım uygulanmalıdır,

-Servis, yemekhane, ara dinlenme alanları salgın koşullarına göre düzenlenmeli ve tuvalet vb. alanlarda gerekli hijyen koşulları sağlanmalıdır,

-Fabrika patronu ve yönetiminin işçilerin işçilere uyguladığı tuvalet, lavabo vb. kısıtlaması salgınla mücadelede dezavantaj yaratmaktadır. Bu gibi uygulamaların sonlandırılması sağlanmalıdır."

Salgında Emekçilere Düşen: İşsizlik, Yoksulluk ve Kölece Çalışma

Devlet resmî açıklamalar ve gündem değiştirme operasyonlarıyla salgınla birlikte artan ekonomik darboğazı ve yoksulluğu gizlemeye çalışsa da emekçiler için koşullar her geçen gün daha kötüye gidiyor. İşçi sınıfı ve halkın gerçek gündemini oluşturan açlık, yoksulluk ve geçim sıkıntısı; Ayasofya tartışmalarında olduğu gibi düzen içi siyasetin gündemleri arasında boğulmak isteniyor. Fakat sömürü ve yoksulluk derinleştikçe çıplak gerçek kendini daha fazla gösteriyor. Halihazırda uzun süredir ekonomik bir krizin etkisindeki ülke ekonomisi, salgınla beraber daha derin bir krizin etkisine girdi. Ne var ki sömürü düzeninin temel bir kuralı olarak bu kriz, emekçilere ve egemenlere aynı düzeyde yansımıyor.

Yarı bağımlı bir ekonomiye sahip Türkiye'nin, dünyada yaşanan ekonomik krizden fazlasıyla etkilenmesi söz konusuysen halen ekonomik başarı hikayeleri anlatılmasının işçi sınıfı ve halkın tepkisini gemlemekten baş-

ka bir anlamı bulunmuyor. Doların 7 TL'ye ulaşması, Euro'nun 8 TL'yi geçmesi, gram altının 450 TL'ye yaklaşması gibi veriler bir krizin ifadesiyken devlet Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) gibi kurumları aracılığıyla enflasyonu ve diğer her türlü kriz belirtisini manipüle etmeye devam ediyor. TÜİK'in manipülatif verilerinde dahi haziran ayı enflasyonunun yıllık bazda yüzde 11,76'ya yükselmesi emekçilerin durumunu ortaya koymaya yetmektedir.

Örneğin TÜRK-İŞ'in temmuz ayıyla ilgili olarak ortaya koyduğu açlık ve yoksulluk rakamları, yaşanan krizin emekçiler cephesine ışık tutmaktadır. Araştırmaya göre, temmuz ayında 4 kişilik bir ailenin açlık sınırı 2 bin 406 lira, yoksulluk sınırı 7 bin 838 lira olarak hesaplandı. Açlık sınırının dahi as-

gari ücreti geçtiği bir ülkede krizin olmadığını ya da krizin yönetilebildiğini söylemek, emekçilerin kölece sömürüye tabi tutulduğunu söylemekle eş değerdir. Yoksulların tüketim harcamalarının yüzde 30,7'sini gıda, yüzde 31,2'sini ise konut ve kira harcamaları oluşturmaktadır. Gıda fiyatları başta olmak üzere salgınla birlikte hemen tüm harcama kalemlerinde fiyat artışlarının olması yoksulların giyim, ev eşyası, sağlık, ulaşım, eğlence ve kültür gibi alanlarda ihtiyaçlarını doğru düzgün karşılayamaması sonucunu doğurdu. Emekçilerin gelirlerinin yüzde 0,9'unu eğitim, yüzde 1,8'ini

köleliğe dönüştürüldüğü görüldü. MÜSİAD'ın işçileri çalışma kamplarına hapsedme önerisi, CHP'li belediyenin de onayıyla Çanakkale'deki Dardanel fabrikasında salgın gerekçesiyle işçilere 14 günlük kapalı devre çalışma dayatılmasıyla yaşam buldu. Manisa'da Vestel fabrikasında "normalleşme" sürecinin ardından yüzlerce işçinin Covid-19 testinin pozitif çıktığı, 7 işçinin de virüsten dolayı hayatını kaybettiği belirtilirken testi pozitif çıkan işçiler, fabrika yöneticileri tarafından "temasa geçtiğin kişileri söyleme, yoksa seni işten çıkarırız" diye tehdit edildi. Yine iktidar tara-

gerçeğidir. Koçlar, Sabancılar, Eczacıbaşılar ve onlarla birlikte iktidarı elinde tutan hâkim sınıf klifi ve sermayedarlar servetlerine ve kârlarına daha büyük kâr kattılar. Ve böylece Tayyip Erdoğan'ın "daha sürecin en başında "salgını fırsata çevireceğiz" söylemi gerçeklik kazanmış oldu. Salgın, işçi sınıfına, geniş emekçi ve ezilen kesimlere karşı hem sömürünün derinleştirilmesi hem baskıların koyulaştırılması anlamında fırsata çevrildi.

Salgın fırsatçılığının işçi sınıfı ve emekçiler için işsizlik, yoksulluk ve kölece çalışma anlamına geldiği; salgın ba-

hanesiyle devletin ve patronların saldırılarının yoğunlaştırıldığı gizlenemez bir gerçektir. Ancak bu gerçeğin ifade edilmesi veya biliniyor olması tek başına yeterli değildir. Devletin ve patronların bu durumu normalleştirmeye, işçi ve emekçilere sürekli bir durum olarak kanıksatmaya çalıştığı görülmektedir. Bu da göstermektedir ki bu çıplak gerçekleri dillendirmenin,

eğlence ve kültür, yüzde 2'sini sağlık, yüzde 3,8'ini giyim ve ayakkabı, yüzde 4'ünü lokanta ve otel, yüzde 5,3'ünü mobilya, ev aletleri ve bakım hizmetleri, yüzde 9'unu ise ulaştırma harcamaları oluşturmaktadır. Yine veriler emekçilerin sofrasının yüzde 45 küçüldüğünü göstermektedir. Asgari ücretli geçen yıla göre sofrasından ayda 4 kilo et, 22 kilo tavuk, 5 kilo zeytin, 6 paket çay kaybetti. Emekçilerin durumu da bundan daha iyi değildir. Bu tablonun bize gösterdiği şey, emekçilerin temel beslenme, barınma ve ulaşım dışında bir hayatlarının kalmadığı, kölece bir sömürü ve yaşama mahkûm edildikleridir.

Kölece bir sömürü ve yaşam tanımı, sadece var olan sistemin eleştirel bir ifadesi değildir. Salgınla birlikte bunun kelimenin gerçek anlamında bir

findan, kısa çalışma ödeneğinin yani işçilerin asgari ücretin de altında bin 168 TL'ye çalıştırılmasının 1 ay daha uzatıldığı müjde gibi duyuruldu. Ülkede sosyal yardımlarla geçinenlerin sayısı ise 16 milyon 831 bin 210 olarak belirlendi.

Emekçilerin durumu böyleyken zenginler cephesinde ise tam tersi bir tablo ortaya çıktı. Türkiye'de salgın dönemini kapsayan son 4 aylık süreçte hesabında 1 milyon TL üstü para olanlar, servetlerine 210 milyar 874 milyon TL daha kattı. Son 1 yılda ise hesabında 1 milyon TL ve üzeri mevduat olan milyonerler servetlerini 453 milyar 17 milyon TL yükselterek 1 trilyon 667 milyar liraya çıkardı. Bu servet hesabının ortaya koyduğu çıplak gerçek zenginlerin daha zengin yoksulların daha yoksul olduğu kriz

devrimci politik bir çalışma dışında teşhir etmenin pek bir etki gücü yoktur. İşçi sınıfı ve geniş emekçi kesimler söz konusu gerçekleri birebir yaşayan kesimler olarak genel bir teşhirden daha çok somut bir mücadeleye, ileriye dönük gerçekçi adımlara ihtiyaç duymaktadır. Öyleyse derinleşen sınıfsal çelişkileri örgütlemek, emekçilerin biriken öfkelerini ete kemiğe kavuşturmak için somut ilişkiler güçlendirilmeli, küçük büyük demek sizin üretim ve yaşam alanlarında faaliyetler yoğunlaştırılmalıdır. Saldırı kadar hedeflerimiz de büyüktür ancak bu büyük hedeflere bugünkü "küçük" parçalardan ulaşacağımızı; bu "küçük" parçaların büyük bir gücü harekete geçirmenin de öncülerini olacağını hiçbir zaman unutmamalıyız.

Gülistan Doku'nun intihar etmediği bilirkişi raporuyla kesinleşti

HABER MERKEZİ- Gülistan Doku'nun baraja atıldığı iddiasının doğru olmadığı, kamera kayıtlarının incelenmesinin ardından hazırlanan bilirkişi raporuyla kesinleşti.

Dersim'de 21 yaşındaki Munzur Üniversitesi öğrencisi Gülistan Doku'dan 213 gündür haber alınamıyor. Soruşturma dosyasına giren bilirkişi raporunun ikinci kısmında Gülistan Doku'nun baraja atıldığı iddiasının doğru olmadığı belirtildi.

Emniyetin MOBESE kameralarından elde ettiği görüntüleri izleyen bilirkişi raporunda "Köprü ayağındaki efekt bir piksel artığı alıp, kesinlikle yukarıdan suya düşen bir

insan veya eşyanın suda yükselttiği su sütunu değildir" denildi.

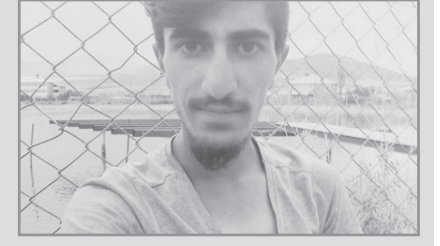
EMNİYETİN İDDİASI ÇÜRÜTÜLDÜ

Bu gelişmeyle Emniyet'in soruşturma raporunda dile getirdiği "baraja atılarak intihar ettiği" iddiası çürütüldü.

Doku ailesinin avukatı Ali Çimen "Gülistan'ın 05.01.2020 günü saat 12.25'te baraj gölüne atıldığına dair

Emniyet tutanağının gerçeği yansıtmadığı ortaya çıktı. Emniyetin hazırladığı bu rapor sonrasında savcılık karada olan çalışmaları sınırlandırmıştı. Bu rapor ile Gülistan'ın intihar ettiğine ilişkin tez çökmüş oldu. Soruşturma insan öldürme olayının araştırılmasına yönelik devam etmeli" diye konuştu.

Doku'nun baraja atıldığı iddiası üzerine Uzunçayır Baraj Gölü boşaltılarak arama çalışması yapıldı. Ancak tüm arama çalışmalarına rağmen Doku'nun izine rastlanmadı.

Tehdit edildikten sonra ölü bulunan zorunlu asker toprağa verildi

HABER MERKEZİ- "Tehdit ediliyorum" dedikten sonra ölü bulunan er Osman Özçalımlı'nın cenazesi Digor'da defnedildi. Törene katılanlar, namaz sonrası tabuttaki TC bayrağının kaldırılmasını isteyerek, askerlerin törene katılmasını istemedi.

İzmir Aliğa Kapalı Hapishanesi'nde kısa dönem askerlik yaparken önceki gün yaşamını yitirmiş halde bulunan ve babası tarafından tehdit edildiği açıklanan Jandarma Er Osman Özçalımlı, memleketi Kars'ın Digor ilçesine bağlı Kocaköy (Naxçıvan) Köyü'nde defnedildi. İzmir Adli Tıp Kurumu'ndan alınan Özçalımlı'nın cenazesi uçakla Kars'a getirildi. Cenaze sonrasında köye doğru yola çıkarıldı. Cenaze daha sonra ağıtlar arasında köy mezarlığına kadar taşındı.

Törene katılanlar, cenaze namazı kılındıktan sonra Türk bayrağının tabuttan kaldırılmasını istedi. Bunun üzerine bayrak tabuttan alındı. Yine, Özçalımlı'nın yakınları askerlerin törene katılmasını istemedi.

BABA TEHDİT EDİLDİĞİNİ AÇIKLAMAŞTI

İzmir Aliğa Kapalı Hapishanesi'nde kısa dönem askerlik yapan Jandarma Er Osman Özçalımlı, dün sabah 05.00 civarında şüpheli bir şekilde ölü bulunmuştu. Kars Digor Kaymakamı, İlçe Emniyet Müdürü ve İlçe Jandarma Komutanı Özçalımlı'nın ailesine giderek, çocuklarının kalp krizinden öldüğünü iddia etmişti. İddiaya tepki gösteren baba Ahmet Özçalımlı, oğlunun önceki gece ve dün gece kendisini aradığını, kendisinin ölümle tehdit edildiğini paylaşmıştı.

Baba Özçalımlı, şunları söylemişti: "Oğlum bana 'baba beni sıkıştırıyorlar ve bana vatan haini diyorlar. Bana tuzak kuruyorlar benimle uğraşıyorlar' dedi. Ben cezaevini aradım kendi imkânlarımla Abdullah adlı bir uzman çavuş ile görüştim. Oğlumun durumunu anlatım ve bana 'siz merak etmeyin' dedi. Sabah bize ölüm haberi geldi."

Vaka sayıları arttı, hastanelere "evlere gönderin" talimatı verildi

HABER MERKEZİ- Sağlık Bakanı Fahrettin Koca, koronavirus vakalarında bazı kentlerde artış yaşandığı ve gerekirse tedbir alınması gerekebileceğini söylerken, Sağlık Bakanlığı'nın, il müdürlükleri aracılığıyla hastanelere, yatış gerektirmeyen pozitif vakaların evlere gönderilmesi, tedavinin evde sürdürülmesi talimatı verdiği iddia edildi.

Hastanelere gönderilen talimatta, yatış endikasyonu olmayanların servislere sevk edilmemesi, evde izolasyon ile takibi, filyasyon ekipleri ve aile hekimleri aracılığıyla günlük semptom sorgulaması yapılmasının istendiği öne sürüldü. Tedavi sonrası testlerin de evde yapılması istendi.

Türk Tabipleri Birliği Başkanı Sinan Adıyaman iddialar ve vaka sayılarındaki artış için şunları söyledi:

"Sağlık Bakanlığı, temasılara teste kota koydu. Hasta geliyor, o hastaya la teması olanlar da bilmiyor ama

test yapılmıyor. Testler azaldıkça yeni hasta sayısı da azalıyor. Hiç test yapılmazsa hasta sayısı sıfır olur zaten. Test miktarını arttırmamız lazım. Yoksa hastayı bulamazsınız. Her gün binin altında vaka açıklıyorsunuz ama yoğun bakımda yatan hasta oranı yüzde 10. Dünyada bu ortalama yüz-

de 1. Bölgede ise yüzde 15. İnsanın aklına geliyor. Bu oranlar ortaya çıkmasın diye bu testler kaldırıldı. Sağlık Bakanlığı halkı paniğe sevk ediyor. Hastalar eve gönderiliyor çünkü yer kalmadı bazı kentlerde. Şimdi evlere yolluyorsunuz ama evlerden çıkıp çıkmadığını bilmiyorsunuz ki."

TTB Başkanı Adıyaman, kendilerine de benzer bilgiler geldiğini belirterek, "Bu ikinci dalga değil. Birinci dalga tüm hızıyla devam ediyor. Başta Şanlıurfa ve Diyarbakır olmak üzere yoğun bakımlar gerçekten dolmuş durumda. Sadece Türkiye değil, dünyada da yeniden artmaya başladı. Ankara'da

yoğun bakım yataklarında ciddi sıkıntı var artık. Güneydoğu'da, Doğu'da hasta sayısında ileri derecede artış var. Muhtemelen Türkiye'nin sağlık kapasitesi bölgelerde bunu kaldıramayacak duruma gelebilir. Bundan korkuyoruz. Başından beri söylüyoruz, hem bireysel hem kamusal tedbir alınmalıdır. Siz sadece bireylere bırakırsanız olmaz. Şimdi Sağlık Bakanı da kurallara uyulmazsa yeni tedbir gelebileceğini söylüyor" ifadesini kullandı.

Sahneden İnnek İstemeyen AKP'nin Sansür Perdesi

AKP-MHP bloğunun sosyal medyada devlet denetimini ve müdahalesini artırmayı hedeflediği 9 maddelik kanun teklifi yasalaştı. Bu düzenlemede öne çıkan konu, Twitter, Facebook, Youtube gibi sosyal ağ sağlayıcılarına* Türkiye’de temsilcilik bulundurma zorunluluğu oldu. Bu temsilcilikler sayesinde siyasi iktidar, zaten Bilişim Teknoloji Kurumu (BTK) sayesinde erişime engellediği içeriklerin yanında bu içerikleri kimin paylaştığına dair ayrıntılı bilgi edinmeyi hedefliyor. Bu ‘ayrıntılar’, içerik sağlayıcıların** -örneğin Twitter’daki anonim bir kullanıcının- kimliğinin elde edilmesi ile o kişilerin düşünce ve ifade özgürlüğü kapsamında sayılabilecek paylaşımları nedeniyle dahi yargılanmasını olağanlaştıracak. Öyle ki zaten kişilerin IP adresine*** talep hakkı bulunan BTK’nın bu yasayla, sosyal erişim sağlayıcılardan port bilgisi**** de talep edebilmesi mümkün olacak.

Sosyal medya, kitle iletişim araçlarına göre siyasi iktidarın denetimini en az olduğu alan. Bu nedenle devlet bu alandaki denetimini uzun zamandır artırmaya çalışıyordu. Örneğin Youtube ve Vikipedi uzun süre Türkiye’den erişime kapalıydı. Yine Twitter’ın kapatılması son senelerde daha fazla olmakla birlikte sıklıkla gündeme geldi. AKP, son olarak bu yasa ile birlikte sosyal medya

üzerindeki denetimini geliştirmeyi hedefliyor. AKP’nin sosyal medyayı denetimine alma çabaları genel itibarıyla Gezi İsyanı sonrasında hız kazandı. 2014 yılında “İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi Ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun”un 8. Maddesi kapsamı dışında kalanlar için erişim engeli kararlarının uygulanmasını sağlamak üzere Erişim Sağlayıcılar Birliği (ESB) kuruldu. Bu birlik, BTK’ya bağlı olarak AKP’nin sansür mekanizması oldu. Bu oluşum oluşturulduktan sonra web sitelerine, haberlere, üretilen çeşitli içeriklere; bütün URL adreslerine erişim engeli getirme görevini üstlendi hatta hemen hemen bütün görevi bu oldu.

Kitle iletişim araçları ve sosyal medyadaki denetimin siyasi iktidarın halk üzerindeki gücünü artırdığı düşünüldüğünde, AKP’nin sansür ile olan ilişkisi de anlaşılmaktadır. AKP, yönetmedeki krizleri derinleştikçe sosyal medya ve kitle iletişim araçları üzerindeki denetimini artırmak istiyor. Son dönemde RTÜK’ün TV haberlerindeki “yorum yapma yasağı” tartışmaları da bununla ilgilidir. AKP, yoksul halkın öfkesinin hedefi olmaya devam ederken sansür yasaları ile faşist TC devletinin sahnesindeki son perdesini sansür yasalarıyla oynuyor.

Sosyal medyada kullanıcılar gerçek hayattaki tepki ve beklentilerini ortaya koymaktadır. Sosyal medya aynı zamanda toplumsal olaylarda haberleşme aracı olarak da kullanılmaktadır. Örneğin pandemi döneminde devletin izlediği politikalara yönelik sosyal medyada tepki yağdı. Bu tepkinin kaynağının gerçek hayat olduğu düşünüldüğünde bir zaman sonra tepkinin yansıtacağı yer de sokaklar olacaktır. Sosyal medyayı kapatmak ya da engellemek, “ses” çıkarmak için kullanılan sokakların şimdilerde “ses” çıkarmak için kullanılan online ayağını tutmaktır. Bu nedenle artan ve biriken sınıfsal tepkilerin, ortaya konulabileceği alanları yok etmek iktidarlar için önemlidir. Bizim için de bu alanları somut mücadeleye hizmet edecek şekilde etkin bir biçimde kullanmak önemlidir.

Topyekün bir saldırı furçasında insanların ortak tepki geliştirmesinin önüne sansürle geçilmek istenmektedir. Ortak tepkinin azalması; iletişim kanalları da daralacağı için insanları daha da yalnızlaştırabilir. Yalnızlaştırmak ise hâkim sınıflar ve onların temsilcilerinin en büyük silahlarındandır.

Halkın sınıfsal tepkilerini engellemek egemenlerin kâğıttan korku imparatorluğunu devam ettirmek istemelerinin bir sonucudur. Fakat

dünyada yoksulluk bir çığ gibi büyümekte; isyanlar patlak vermekte; Beyrut’tan fırlatılan taş birkaç saat sonra bize de görünmektedir.

Gerçeklerin daima ortaya çıkmak gibi devrimci bir yanı olduğunu unutmamak gerekir bu gerçeklerin önüne geçebilecek her türlü perdeyi kaldırmanın da...

* Sosyal ağ sağlayıcı kavramı yeni yasa değişikliğiyle kabul edildi. Günlük ziyaretçi sayısı bir milyon üzerinde olan yer sağlayıcılar bu kapsamda sosyal ağ sağlayıcı olarak kabul edilecek.

Yer sağlayıcı ise hizmet ve içerikleri barındıran sistemleri sağlayan veya işleyen gerçek veya tüzel kişilerdir. Örneğin; Facebook ya da küçük çaplı forum siteleri yer sağlayıcıdır.

** İçerik sağlayıcı; internet ortamında kullanıcılara sunulan her türlü bilgi veya veriyi üreten, değiştiren ve sağlayan gerçek veya tüzel kişileri ifade etmektedir. Örneğin; sosyal medyada paylaşımında bulunan bir kişi içerik üreticisi kabul edilir.

*** IP (İnternet Protokolü) adresi, bir bilgisayar ağında iletişim için internet teknolojisini kullanan bir aygıtın belirleyici numarasıdır.

**** Port, yazılım kavramı olarak bilgisayarlara verilen IP adresi üzerinde tanımlanan soyut bağlantı noktalarıdır.

Avukatlar Ebru Timtik ve Aytaç Ünsal

"Adil Yargılanma" Talebiyle Ölüm Orucuna Devam Ediyor

"Adil yargılanma" talebiyle ölüm orucuna başlayan Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Ebru Timtik bugün itibarıyla (4 Ağustos) ölüm orucunun 215'inci, Aytaç Ünsal ise ölüm orucunun 184'üncü gününde.

Geçtiğimiz günlerde Adli Tıp Kurumu'na götürülüp muayene edilen avukatlar hakkında "hapisanede kalmaz" raporu verildi. Rapor, 37. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından görmezden gelinerek avukatların tahliye talepleri reddedildi ve "tedavilerinin" yani zorla müdahalenin yapılması için mahkeme tarafından savcılığa yazı yazıldı.

Avukat Ebru Timtik Bakırköy Sadi Konuk Hastanesi'ne, Aytaç Ünsal ise Kanuni Sultan Süleyman Hastanesi'ne kaçırıldı. Avukatların, aileleri, meslektaşları ve yoldaşlarının hastane önünde nöbeti devam ediyor.

"ONLAR, ADALETSİZLİĞİ SİNEYE ÇEKMEDİLER"

Ölüm orucunda olan ve ATK'nin hapisanede kalmaz raporuna rağmen hastanede zorla müdahale tehdidi altında bulunan avukatlar için Adalet için Dayanışma Platformu'nun çağrısıyla 1 Ağustos'ta basın açıklaması düzenlendi.

"İŞTE! EBURU VE AYTAÇ'IN YANINDAYIZ"

Dayanışma Platformu adına okunan

basın açıklamasında; "Onlar, Ebru ve Aytaç'ı bizden uzak tutmak istedikçe biz sesimizi, soluğumuzu onlara ulaştırmaya çalışacağız. Onlar Ebru ve Aytaç'ı yalnız bırakmak istiyorlar. İşte! Biz hem Ebru'nun hem Aytaç'ın yanındayız. Onlar adalet talebini yok saymaya çalıştıkça biz daha çok adalet diye haykıracağız; Ebru ve Aytaç'ı yaşatacağız" denildi.

'YALAN SÖYLEYEREK HASTANEYE KALDIRILAR'

Ebru Timtik ve Aytaç Ünsal'ın hem dava dosyalarını hem de sağlık durumlarını yakından takip eden avukatlardan Ceren Yılmaz, yetkililerin "ATK evraklarında eksiklik var" şeklinde yalan söyleyerek, Timtik ve Ünsal'ı hücrelerinden hastaneye götürdüklerini kaydetti. Meslektaşlarının her defasında yaptıkları açıklamalarda zorla müdahaleyi kabul etmediklerini belirttiklerini anımsatan Yılmaz, "Hastanede de zorla müdahaleyi kabul etmediklerine dair evrak imzaladıklarını biliyoruz. Türkiye tarihi zorla müdahale ile sakat kalan, hayatını kaybeden insanlarla dolu. Bunun en yakın örneği Mustafa Koçak'tır. Mustafa'ya zorla müdahale edildi ve ilerleyen günlerde yaşamını yitirdi. Şu an içeride ne olduğunu bilmiyoruz. Mustafa'da da içeride ne olduğunu bilmiyorduk. Sonra Mustafa'ya işkence yapıldığını

öğrendik. Şu anda meslektaşlarımızın içeride ne halde olduğunu bilmiyoruz. Bilgi alamıyoruz" sözleriyle yaşadıkları endişeye değindi.

Yılmaz, meslektaşlarının hastanelerde tutularak yaşamlarının tehlikeye atıldığına işaret ederek, Timtik'in bulunduğu hastanenin kimi kısımlarında çok yoğun Covid-19 önlemleri olduğu ve yoğun bir hasta giriş çıkışı olduğunu gözlemlediklerini söyledi. Ünsal'ın bulunduğu hastanenin de pandemi hastanesi olduğunu vurgulayan Yılmaz, şöyle devam etti: "Hastanenin önünde bir Covid-19 kliniği var. Son derece yoğun bir hasta giriş çıkışı var. Meslektaşımız acil girişinden girilen, girişin 3'üncü katında bulunan bir bölmede tutuluyor. Bu sebeple endişelerimiz artıyor. Çünkü biz jandarmanın nasıl bir sağlık önlemi aldığını bilmiyoruz, kendisiyle görüşen doktorların nasıl bir sağlık önlemi aldığını bilmiyoruz."

ŞARALDI: BÜYÜK RİSK ALTINDALAR

Davanın takipçilerinden avukat Seda Şaraldı ise, hastanelerin bağışıklık sistemlerini ve vücut dirençlerini düşüren yerler olduğuna dikkati çekerek, bu durumun Timtik ve Ünsal'ın sağlık durumunu daha da etkileyeceğine vurgu yaptı. Şaraldı, "Hastanelere getirilmiş olmaları

hastane enfeksiyonuna açık hale getiriyor. Bir yandan devam eden bir salgın var. Özellikle Aytaç Ünsal'ın bulunduğu hastanede açık bir Covid-19 polikliniği var. Hem salgın riski hem de enfeksiyon riski ikisi bakımından da ciddi bir tehdit. Sadece burada tutarak bile sağlıklarını daha büyük bir tehlikeye atmış oluyorlar" diye konuştu.

ZORLA MÜDAHALENİN SONUÇLARI

Timtik ve Ünsal'ın zorla müdahale tehdidi altında da olduğunu belirten Şaraldı, "Zorla müdahale iradesi dışında vücutlarına serum takılması, zorla besleme yapılması şeklinde gerçekleşiyor. Daha önce zorla müdahaleye uğrayan tutuklular oldu. Zorla müdahalenin etkilerini bu insanların üzerinde gördük. Hafızasızlık, kendisini ve ailesini hatırlayamama, sakat kalma. Wernicke-Korsakoff Sendromu'na yakalanma gibi bir takım sonuçları var. Bunlar hayatları boyunca bedenleri üzerinde taşıdıkları izler oluyor" şeklinde konuştu.

Şaraldı, zorla müdahalenin direnme hakkına yönelik bir tehdit olduğunu, meslektaşlarının beslenmeyi reddederek adalet taleplerinin karşılanmasını istediklerini kaydetti. Şaraldı, mahkemenin adalet talebini görmezden geldiğine dikkat çekerek ara karara yaptıkları itirazın ise henüz sonuçlanmadığını paylaştı.

REFAKATÇİ TALEPLERİ KABUL EDİLDİ

Refakatçi talepleri uzun uğraşlar sonucu kabul edilen avukat Ebru Timtik'in ailesi Partizan tarafından ziyaret edildi. Hastane bahçesinde ailesinin ve yoldaşlarının nöbeti devam ederken, Timtik'in boğazının tahriş olduğu ve yutkunmada zorluk yaşadığı ifade edildi. Hastaneden hiçbir şeyin verilmediği belirtilirken, sıvı olarak tüketmesi gereken limonun bile hapisaneden getirildiği belirtildi. 24 saat boyunca Timtik'in kaldığı odanın ışıklarının açık tutulduğu ve Timtik'in uyuyamadığı aktarıldı.

"Yaşamı ve Doğayı Savunanlar Artık Her Yerde; Asla Kazanamayacaklar!"

Çevre ve doğa mücadelesine yönelik artan saldırılar ve talan politikasına dair Antalya Ekoloji Meclisi sözcüsü ve Ekoloji Birliği Yürütme Kurulu Üyesi Muzaffer Asma ve Karadeniz İsyanı Platformu'ndan Hatice Hacısalihoğlu ile yaptığımız röportajları yayınlıyoruz.

YENİ DEMOKRASİ- Kaz Dağları direnişinin 1. yılında yapılmak istenen ziyaret devlet tarafından engellendi. Yine ülkenin çeşitli yerlerinde halkın toprağına ve suyunu sahip çıkma mücadelesi gözaltılarla engelleniyor. Devletin çevre mücadelesine dönük bu saldırılarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

MUZAFFER ASMA- Bizim coğrafyamızda paradan başka bir şey görmeyen tek adam ve şürekası doğaya baktıklarında ağacı kereste, akarsular enerji santralleri, arazileri çeşitli amaçlar için bina, hayvanları yiyecek olarak görüyorlar. Düsturları gölgesini satamadıkları ağacı kesmek olan bir zihniyet dünyasının temsilcilerine karşı yaşamı ve doğayı savunmaya çalışıyoruz. 25 Temmuz 2019 yılında Kaz Dağları Balaban mevkiinde yüzbinlerce ağacı katleden Kanadalı Alamos Gold ve yerli işbirliği Doğu Biga Madencilik talanı sosyal medya aracılığı ile duyurulunca binlerce doğa ve yaşam savunucusu olay yerine akın etti. ÇED raporlarının ihlal edildiğini talanı gözleriyle gördüler. Bu yağma ve talanı durdurmak için çadırli nöbet başlatıldı ve bu sayede talanın önüne geçildi. Her adımları takip ve ifşa edildi. Ruhsatının yenilenmemesi kampanyaları etkili oldu. Ruhsatı yenilemeyen firma aylardır işgalci konumda araziye terk etmemektedir. Buna karşın siyasal iktidar firmaya hiçbir yaptırım uygulamazken yaşam ve doğa savunucularına nöbetin başından bu yana baskı, engelleme, gözaltı, 350 bin TL'yi bulan para cezaları ve pandemi bahanesiyle nöbet yerini abluka altına almak dahil her türlü eziyeti yapmaktan kaçınmadılar.

En son nöbetin birinci yılı için özel etkinlik tarihini kapsayan bir haftalık valilik kararnamesi çıkardılar. Bunun sonucu olarak Çanakkale merkezde 16 arkadaşımızı ters kelepçeyle gözaltına aldılar ve saatler sonra bıraktılar. İstanbul'dan yola çıkan üç otobüsümüz Gelibolu girişinde trafik kontrol

noktasında durduruldu ve 6 saatten fazla hukuksuz bir şekilde o noktada alıkonulduk. Hiçbir şekilde Çanakkale'ye sokulmadık. Biz de geri dönüp ertesi gün İstanbul'da etkinliğimizi yaptık.

YD- Kazdağları direnişinin 1. yılında yapılmak istenen ziyaret devlet tarafından engellendi. Yine ülkenin çeşitli

yerlerinde halkın toprağına ve suyunu sahip çıkma mücadelesi gözaltılarla engelleniyor. Devletin çevre mücadelesine dönük bu saldırılarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

ASMA- Munzur Çevre Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ekber Barmağış ve Dersim temsilci Özkan Arslan'ın tutuklanmalarına gelince... Yukarıda bahsettiğim gölgesini satmadığı ağacı kesen zihniyet bütün bir ülkeyi her alanda bir yangın yeri haline getirdi. Bursa Kirazlıyayla, Salihli, Aydın, Rize, Artvin, Ordu, Samsun, Dersim, Van, Manisa ve neredeyse tüm ülke coğrafyası yaşam alanlarını savunanların asker, polisle karşı karşıya geldiği tutuklama, gözaltına alma, darp ve tehdit ile karşı karşıya kaldı. Mücadeleyi baskı altına alma, yıldırma amaçlı saldırılar günlük rutine dönüştü. Bu da gösteriyor ki alanlar boş değil. Yaşamı ve doğayı savunanlar artık her yerde. Asla kazanamayacaklar.

YD- Karadeniz Bölgesi'nde çevre talanı anlamında daha çok HES projeleri öne çıkıyor. Bölgede dönem dönem halkın mücadelesiyle gündeme gelen HES projeleri bugün ne aşamada?

HATİCE HACİSALİHOĞLU- HES denince bütün kamuoyunun aklına Karadeniz geliyor. HES projesi olmayan bir tane

bile Karadeniz vadisi yoktur diyebiliriz. Arhavi Kamilet Vadisi'nde MNG Holding tarafından yapılan Orta HES projesinden çıkan hafriyat nedeni ile çamur akan dere yüzünden Karadeniz'deki HES projeleri kamuoyunun gündeminde yeniden görünür hale geldi. İmar planlarının ve verilen orman izinlerinin iptal edilmesi gibi hukuki kazanımlara rağmen yargı yolu

ivmesi artan çevre mücadelesi, devletin doğayı ve yaşam alanlarını talanına tepki olarak ortaya çıkmaktadır. Devletin artan bu talan saldırılarının nedenleri konusunda ne düşünüyorsunuz?

HACİSALİHOĞLU- Türkiye'nin birçok vadisinde ormanlara, derelere, yaylalara yönelik saldırılar turizm ve enerji ihtiyacı yalanları ile pandemi sürecinde artarak sürdü. Devleti ve kolluk kuvvetlerini yanına alan şirketler tarafından yürütülen katliamlar her geçen gün daha vahşi boyutlara ulaştı. Pandemi yasaklarına rağmen maskeli ihaleler yapıldı, hukuki kazanımlar yok sayıldı, halkı eve kapatıp şirketlerin çalışmasına izin verildi, nöbet tutan yaşam savunucularına saldırıldı ya da para cezası verildi. Şirketler tarafından doğa bir üretim faktörü ve birer meta olarak görülmektedir. Ve şirketlerin taşeronu durumunda olan hükümetler şirketlerin taleplerini yerine getirmektedir. Talan edilecek alandaki direnişin kırılması hukuki kazanımların engellenmesi gibi pek çok faktör devlet eliyle kolaylaştırılır. Hükümetler değişir ancak şirketlerin daha çok kâr yapma hırsı değişmez. Son yıllardaki ekonomik sıkıntılarının çözüm kaynağı olarak da yatırım adı altında birçok talan projelerine onay verilmiştir.

YD- Yine bu soruyla bağlantılı olarak, devletin artarak devam eden bu saldırılarına karşı nasıl bir çevre mücadelesi yürütmek gerektiğini düşünüyorsunuz?

HACİSALİHOĞLU- Platform olarak bizim görerek, deneyimleyerek öğrendiğimiz şu ki, yerel bir direniş olmadığı takdirde kazanmak neredeyse imkânsız. Yerel hareket bu işin lokomotifidir. Kent hareketlerinde ya da köylerde her yerin kendine özgü şartları ve direnme yöntemleri var. Fakat "Direniş + Hukuk + Kamuoyu = Zafer" denklemi her direniş için kullanılan bir denklemdir bizce. Eskiden direnişin sesi daha fazla tv, gazete vs. yerde duyulabiliyordu. Şimdi kamuoyu alanını sosyal medya üzerinden dolduruyor insanlar. Yine hukuk alanında da öyle. Artık direnen yurttaşlar dava açmakla kalmıyor, hukuku yeniden inşa ediyorlar.

tıkandı şirket faaliyetine devam ediyor. Vadide 3 HES projesi var. Yarattıkları kamuoyuna rağmen HES projeleri devam ediyor.

Diğer bir örnek ise Giresun'da Çanakçı Deresi üzerinde yapılmak istenen 5'inci HES projesi. Proje orada yaşayan bölge halkını isyan noktasına getirdi. Özellikle belediye başkanının kamuoyunu iyi kullanması ve verilen destek ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Çanakçıyla ilgili ÇED raporunu iade ettiğini duyurdu.

Güzel bir gelişme de Kastamonu Loç Vadisi'nde yaşandı, yaklaşık 10 yıldır vadilerde planlanan HES projesine karşı eylem alanlarında büyük başarı kazanan Loç Vadililer mahkemenin de güzel bir sonuç aldı; "Çevresel Etki Değerlendirme Olumlu Kararı" Danıştay tarafından iptal edildi.

Burada verilen 3 örnek haricinde Karadeniz'in pek çok noktasında iş makineleri çalışmaya ve yeni projeler Bakanlık tarafından onaylanmaya devam ediyor. Çok uzun süreler devam eden mücadeleler mahkeme kararlarıyla veya devlet gücü ile kırılabilir. İnsanlar yoruluyor ama yapılan talanın büyüklüğü mücadeleyi devamlı kılıyor.

YD- Ülkemizde özellikle son dönemde

Nefes Alamayanların İsyanı "Bataklığın Sakinlerini"

Hıçkırığa Boğuyor!

Emperyalist-kapitalist sistemin krizi hiç kuşkusuz Kovid-19 salgınıyla yeni bir boyut kazanmıştır. Tüm dünyayı etkisi altına alan salgınla birlikte krizin, yıkımın bilançosu düne göre daha da artmış, saldırganlığın dizginleri elden bırakılmıştır. Önümüzdeki dönem hiç şüphe yok ki geleceğini saldırganlıkta görenlerle özgürlüğü ve hakları için direnenlerin mücadelesine daha fazla sahne olacaktır. Emperyalist kapitalist sistemin refleksleri ise krizine "çözüm" bulmaya odaklanacaktır. Alınan tedbirlerin tümü emperyalist kapitalist sistemin krizden çıkışını sağlamaya, geleceğini güvence altına almaya yöneliktir.

Trilyonlarca dolar sömürünün en vahşi biçimlerini yaşama geçirmek, doğaya ve insanlığa yeniden kılıç kuşanmak için piyasaya sürülmüştür. Ucuz iş gücü ve göçmen emeğinin vahşice sömürülmesinden başka tarihi olmayan tedarik zincirlerinden yarılan salgın yüzbinlerce insana ölüm getirmiş, milyonlarcasını risk altında yaşamaya mecbur bırakmıştır. Halkın sağlığı, doğanın ve canlı yaşamının korunması egemen sınıfların hiçbir zaman önceliği olmamıştır. Kriz anında kurtarılacaklarla, feda edilecekler, sağlık hizmetlerine eksiksiz erişeceklerle hastanelerde ölümü bekleyecek olanlar istisnasız bir şekilde ayrılmıştır.

Doğa ve onun en dinamik öznesi olan insan; hammadde, üretim ve ucuz iş gücü olarak sömürünün, el konulan ve yağmalanan zenginliğin tek kaynağıdır. Emperyalist kapitalist sistem doğayı egemenliği altına almaksızın, insanı sömürünün dişlileri arasında öğütmeksizin varlığını sürdürmez. Koronavirüs salgınıyla boyutlanan kriz koşulları benzerine az rastlanır şekilde sömürünün ve saldırganlığın vahşi biçimlerini karşımıza çıkarmıştır. Milyonlar işini, geçim araçlarını yitirmiş, yoksulluk ve sefalet içinde süren yaşam toplumsallaşmıştır. Salgınla köpürtülen korku ve paniğin, ırkçı, şoven ve saldırgan politikaların amacı, biçimi ne olursa olsun faturayı halka ödetmeye yöneliktir. İşsizlik, kazanılmış sosyal hakların gasp edilmesi, esnek çalışma biçimleri, doğanın sınırsız talanı koronavirüsün getirdiği bir yazgıymış gibi propaganda edilmektedir. Psikolojik savaşın, baskı ve şiddetin artan dozuna rağmen ezilenlerin tepkisi, isyanı ise önlenemez şekilde açığa çıkmaktadır.

Doğaya ve topluma egemenliğini dayatanlar, geleceksizlikten, güvensizlikten başka şey vadetmeyenler

ülke ülke dolaşan isyan rüzgârlarıyla karşılaşmaktadır. Ezilenlerin isyan yüklü öfkesi, salgın da dâhil iklim değişikliklerinin, sömürünün yayıldığı "bataklığa" kadar ulaşmıştır. Nefes alamayanların isyanı bataklığın sakinlerini şimdiden hıçkırığa boğmuştur.

KRİZ SALDIRGANLIKTIR!

Kriz tablosu egemen sınıfların geleceğini uzun bir süre saldırı politikalarına bağlamıştır. Doğaya, yaşam alanlarına, halka yönelik saldırganlığın kapsamı genişlemiştir. Salgının sınıfsallığı alınan her tedbirde kendini göstermiştir. Ekonomik tedbir paketleri adrese teslim edilircesine sermayenin, şirketlerin ihtiyaçlarına ve çıkarlarına göre düzenlenmiştir. İşsizlik fonu patronların kasasına akıtılmış, işsizler, işçiler açlığın, güvencesizliğin, gele-

yilin açıklanmış ÇED verileri doğaya, yaşam alanlarına yönelik saldırganlığı başka söze gerek olmadan anlatmaktadır. On binlerce rant projesinden sadece 54 tanesinin "olumsuz" kararıyla geri çevrilmesi talanın ulaştığı sınırların göstergesidir. Kriz ve salgınla birlikte bugün sınırlar daha da genişlemiş, sömürünün ve yıkımın hacmi katlanmıştır.

TALANIN ÖNÜ BASKIYLA AÇILMAK İSTENİYOR

Vakaların görüldüğü ilk günden itibaren doğaya ve yaşam alanlarına yönelik saldırılar salgın hızında yapılmıştır. Salgın, bir yandan egemenlerin ekonomik ve siyasi krizini alevlendiren benzin işlevi görmüş bir yandan da fırsat kapısı olarak ara-

vermektedir.

Yaşadığımız topraklar katliamlarla, acı silsileleriyle yüklüdür. Dersim'i, Maraş'ı, Sivas'ı, Çorum'u, Gazi'yi, Roboski'yi, Gezi'yi, Suruç'u, Ankara Gar Katliamı'nı her gün yeniden hatırlatırcasına yaşananlar direnenlerin başka bir yoldan ilerleyerek kazanamayacaklarını gösteriyor. Maden ocakları, tren "kazaları", depremler, sel baskınları, heyelanlar, salgın hastalıklar sömürü düzeninde başka bir hayatı olmayacakların uğradığı kıyım ve katliamlardır. Doğasını, yaşamını, inancını, kimliğini, kültürünü, dilini, emeğini ve haklarını savunanlar, bedel ödeyenler olmaksızın elimizdekilere sahip olmamız mümkün değildi.

Dün olduğu gibi mücadeleyle, direnişle varlık göstermeye mahkûm olan her şey kapsamlı şekilde saldırı altındadır. Antalya'da taş ocaklarına karşı mücadele yürüttükleri, ranta engel oldukları için Aysin Büyüknohutçu ve Ali Ulvi çiftinin katledilmesi, işlenmiş tüm diğer katliamlar gibi doğayı ve yaşamı savunanlara apaçık tehdit teliği taşıdı.

Bugün de çeşitli biçimlere bürünen saldırılarla karşı karşıyayız. Sularımızın, topraklarımızın, ormanlarımızın, doğa ve yaşam alanlarımızın talana ve sömürüye açılmasının önüne set olanlar baskı, gözaltı ve tutuklama terörüyle sindirilmeye, susturulmaya çalışılıyor. Rant projelerinin, sömürü ve talanın yolu gözaltı ve tutuklamalarla açılmak isteniyor. Kaz Dağları'nda nöbet tutan aktivistlere, Kirazlıyayla'da, Konya'da toprağına sahip çıkan köylülere yüklü miktarda para cezaları kesiliyor. Kaz Dağları'nda direnişinin birinci yılı vesilesiyle yapılacak olan yürüyüşe katılmak için İstanbul'dan yola çıkan doğa savunucularına yönelik saldırı ve gözaltı terörü gerçekleştirilerek mücadelenin ivme kazanmasının önüne set kuruldu. Manisa Salihi'de Çapaklı köylüleri biyogaz tesisine karşı çıktıkları için jandarma tarafından işkenceyle gözaltına alındı. Köylülerin mücadelesi asker, polis şiddetiyle, biber gazıyla, gözaltı terörüyle engellenmeye çalışılıyor. Bu saldırılar kapsamında Munzur Çevre Derneği (MÇD) Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ekber Barmağış ve Peri Suyu Koruma Kurulu üyesi Özkan Arslan tutuklandı. Rant projelerine engel olmak isteyen herkes baskı silsilesinden payına düşeni fazlasıyla almaktadır. Bu saldırıların boşa çıkarılması ancak daha güçlü ve örgütlü bir mücadelenin örgütlenmesi ve yürütülmesi ile mümkün olacaktır.

ceksizliğin pençesine bırakılmıştır. Kıdem tazminatı da dahil iş ve yaşam güvencesi sağlayan tüm haklar saldırı altındadır. Ezilen ulus, inanç ve cinsiyet kimlikleri ırkçı şovenist politikaların, asimilasyonun, ayrımcılığın hedef tahtasındadır. Meslek örgütleri hizalanmaya, aydınlar, sanatçılar, gazeteciler baskıyla sindirilmeye, susturulmaya çalışılmaktadır. Gençliği ve sosyal medyayı kontrol altında tutmak için yasaklar devreye sokulmuştur. Dağlarımız, yaylalarımız, ormanlarımız, sularımız, tarihi kültürel miras yerlerimiz, yaşam alanlarımız ise devreden her krizle olandan daha fazla sömürüye ve talana açılmıştır.

Öyle ki yaşadığımız coğrafya devasa bir inşaat sahasına dönüştürülmüş, doğaya, yaşam alanlarına ve canlılara ait ne varsa iş makinelerinin, betonlaşmanın arasında görünmez olmuştur. Torba yasalarla, ÇED olumlu raporlarıyla rant projelerinin önündeki engeller bir bir kaldırılmıştır. Son 26

lanmıştır! Karantina; salgını önlemek bir yana talana, ranta, sömürüye ve kazanılmış hakların gaspına tam serbestlik tanımıştır. Yaratılan korku ve paniğin amacı doğa ve yaşam alanlarını savunmasız bırakmaya yöneliktir. Saldırıların hızını anlamak için mart ayından itibaren oluşan tabloya göz ucuyla bakmak yeterlidir. Güçlü devlet imajının sembol projeleri doğanın ve işçilerin mahvına yol açsa da yükselmeye devam etmiştir. Doğa ve yaşam alanları benzerine az rastlanır şekilde rant projelerinin, talanın işgali, saldırısı altındadır. Akan her dereye göz dikilmiş, ormanlara, yaylalara, tarım arazilerine iş makineleriyle hücum edilmiştir. Dağ keçilerini, üveyikleri, kızıl geyikleri avcılık adı altında katletmek için ihaleler açılmıştır. Doğadan ihtiyacından fazlasını almayan canlıların üzerinde silah kuşanılarak egemenlik kurma isteği doğayı ve yaşam alanlarını savunanların, ranta, talana, sömürüye engel olanların akıbeti hakkında fikirden fazlasını

KOMÜNİST BİR NİTELİK İÇİN D

İktidar mücadelesi sınıflı toplumların ortaya çıkmasıyla beraber, çeşitli sınıflar arasında bir dinamizm görevi görerek bugün proletaryaya ile burjuvazi arasındaki mücadeleye evrilmiştir. Kuşkusuz her sınıf kendi çıkarları gereği iktidara sahip olma mücadelesi içerisinde olarak buna uygun bir hareket noktası belirlemiştir.

Her sınıf bu harekete kendi rengini ve amacını katarak ilerlemiş ve diğer sınıfları bu yolla alt etme çabası içerisinde olmuştur. Günümüzde proletaryaya da burjuvaziye karşı verilen iktidar mücadelesindeki hareketine yön veren MLM bilimini rehber edinerek konumlanmak ve kendi kurtuluşu ile birlikte ezilen tüm emekçi kesimlerin kurtuluşunu ve özgürlüğünü de yaratmak zorundadır. Bu zorunluluk içerisinde, bu bilime ihtiyaç duyduğu kadar onu somuta uyarlayabilecek ortak bir akla, ortak bir yönelime ihtiyacı da vardır.

Bilimin kendisi tek başına bir yorumlama eylemi değil aynı zamanda deşistrici bir özne görevi rolünü oynamaya başladığı anda proletaryanın elinde güçlü bir silaha dönüşecektir. Marks'ın "Bugüne kadar filozoflar yalnızca dünyayı yorumlamakla yetindiler oysa aslolan deşistirmektir." dediği meşhur 11. Tezi işte tam da burada anlam bulmaktadır.

Kuşkusuz bu eylemi bir sınıf olarak proletaryaya kendiliğinden yapamaz. Bunun iktidar mücadelesini örgütleyecek bir araca, örgüte ihtiyacı vardır. Bunun andaki somut karşılığı Komünist Parti'dir. Komünist Partisi, işçi sınıfının en ileri ideolojisi ile donanmış, işçi sınıfına önderlik edecek en örgütlü ve öncü güç olarak sınıf mücadelesinde yerini almıştır.

Bir zorunluluk olarak ortaya çıkan Komünist Parti, iktidar mücadelesinde kendisini örgütlediğçe, kitleler içerisinde kök saldıkça büyüyüp gelişecek, sınıfa önderlik edecek, ona önderlik etme kabiliyetini oluşturabildikçe de işçi sınıfı iktidar mücadelesinde etkin bir rol oynayacaktır. Nihayetinde her örgüt, bir ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıkar. O ihtiyacı karşılamak için bir araç görevi görür.

Stalin yoldaş; "Her devrim sorunu bir iktidar sorunudur" der. Komünist Parti de tarihsel görevi olarak işçi sınıfının devrim mücadelesinde ortaya çıkışıyla beraber iktidar mücadelesinin en üst örgüt biçimi olma misyonunu kazanmıştır. Bu anlamda Komünist Parti örgütlenmeden iktidar mücadelesinin başarı şansı yoktur.

Lenin bunu en yalın haliyle; "Bana profesyonel bir devrimciler örgütü verin Rusya'yı ayağa kaldırayım." diyerek açıklamıştır. Kuşkusuz bu profesyonel devrimciler örgütü Komünist Parti'dir. Yani Komünist Parti'nin örgütlenmesi bir anlamda devrimin örgütlenmesi anlamına gelmektedir. Dünya proleter devrimler tarihi bunun örnekleriyle doludur.

"YERYÜZÜNDE KAOS HAKİM, DURUM MÜKEMMEL" (MAO)

Dünyada ve ülkemizde yaşanan gelişmeler, 2020 yılının egemenler ve ezilenler açısından nasıl geçeceğinin de güçlü ipuçlarını vermektedir. Şu bir gerçek; emperyalist-kapitalizm hiç olmadığı kadar can çekişmekte, çürümektedir.

Buna paralel olarak işçi sınıfı ve emekçiler de alabildiğine yoksulluk ve sömürü cenderesi altında sıkışmakta, hak gasplarıyla kazanımları ellerinden alınmaya çalışılmakta, işgaller ve katliamlarla egemenlerin kendi sömürü düzeni için ölüme mahkûm edilmektedirler. Ancak tüm bunlar karşı bir tepkiyi, öfkeyi de açığa çıkararak Latin Amerika başta olmak üzere Avrupa'nın bir dizi ülkesinde, ABD ile Irak, İran vb. ülkelerde emekçilerin sokaklara dökülmesine de neden olmaktadır. Diğer bir anlamda Başkan Mao'nun sözleriyle ifade edersek yeryüzünde kaos hakim, durum mükemmel! Bu yeter mi? Elbette yetmez. Zira kendiliğinden hareketler olarak ortaya çıkan bu öfke seli, iktidar mücadelesine kanalizasyon edilemediği oranda, geçici olarak sönmülmeye karşı karşıya kalacaktır. Tüm bu gelişmelere, olabildiğince mükemmel duruma rağmen Hindistan ve Filipinler'i saymazsak komünistlerin iktidara aktığı coğrafyalar yok gibidir. Eğer komünist partilerin önderliğinde değilse, bir hareket ne kadar güçlü olursa olsun, proletaryanın çıkarları yönünde savaşı sonuçlandıramaz. Enternasyonal proletaryanın bütün ülkelerde sınıf bilinçli proleterlere-komünistlere güçlü bir Komünist Parti inşa etme görevini yüklemiş olması tam da bundandır. Güçlü bir Komünist Parti derken her şeyden evvel nitelik olarak güçlü yani ideolojik olarak güçlü bir Komünist Parti'yi anlamalıyız. Fakat Partimiz, güçlü bir Komünist Parti olmanın esasına, olmazsa olmazına sahip diye diğer her şey arda sıra gelmiyor. Proleter ideoloji, onun yol göstericiliğinde biçimlenen teori ve politikalar kavrandığı, uygulandığı ve geliştirildiği oranda güçlü bir silaha dönüşür.

Kuşkusuz emperyalist kapitalizmin içinde bulunduğu can çekişme ve çürüme halinin bir yansıması da hem siyasi ve ekonomik kriz olarak ülkemiz egemenleri cephesinde görünür bir durumdadır hem de bu krizin en çok etkilenenleri olarak emekçilerin maddi ve manevi yaşamlarında oldukça rahatsız edici boyutlarda kendisini hissettirmektedir. Henüz sokağa taşan ciddi bir muhalefet yok ama koşulların o yönde seyretmeye başlayacağı sürecin de belirtileri kendisini hissettirmektedir. Bundandır ki ülkemiz egemen sınıfları an özgülünde bir yandan OHAL koşullarıyla sindirme ve imha politikalarını yaşama geçirmekte diğer yandan gelişebilecek potansiyeli de düzen içinde tutmaya yönelik tasfiyeciler saldırılarını başta devrimciler olmak üzere kitlelere empoze etmeye çalışmaktadır.

Tasfiyeciler saldırılarının merkezinde kuşkusuz reformizmin kutsanması, iktidar bilincinin hedef alınması vardır. Burada yakalayacağı halkın kendi sistemini korumak için büyük bir anlamı olduğunu bilen egemen sınıflar, gün geçtikçe daha fazla bu saldırılarını artırmaktadır ve bunda görece bir başarı sağlandığına da ifade etmek gerekir.

GÜÇLÜ BİR KOMÜNİST PARTİ İNŞA ETMELİYİZ!

Egemenlerin tasfiyeciler saldırılarının KP saflarındaki en belirgin hedefi, iktidar bilincinin kırılmasına yöneliktir. Buradaki temel mesele düşünsel olduğu kadar pratik olarak da yönelinecek hedefte, yol ve yöntemlerde bir bulanıklık olarak ortaya çıkmaktadır. Açık ya da örtülü kırılan iktidar bilinci, en başta sistemi temellerinden yıkmayı hedeflemekten bir vazgeçişin ifadesi olmaktadır. Böylesi süreçlerde reformist-legalist anlayışların boy vermesinin nedeni bu bilinç saldırısının etkisini göstermesinden kaynaklanmaktadır.

İktidar bilinci sınıfa (özel olarak proletaryaya sınıfına ve onun bilimsel ideolojisine) bir aidiyet duygusu/bilinci, bununla birlikte ihtiyaç olan pratiğin hayat bulması, bu pratik için gerekli araç ve yöntemlerin gerektiği gibi kullanılması için olmazsa olmaz bir kriterdir. İktidar bilinci devrim iddiasının

karşılığını oluşturmaktadır. Öyleyse bu iddiayı yaşamsal hale getirmenin en önemli aracı olarak Komünist Parti'nin inşa edilmesi hayati önem arz etmektedir. Halihazırda bilimsel bir ideoloji ile donanmış ve temelleri 48 yıl önce komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaş tarafından atılmış olan Proletarya Partisi'nin sınıf mücadelesinde aktif bir rol oynaması, en başta üye ve militanlarının iktidar bilincinin, devrim iddiasının güçlü olmasıyla birebir bağlantılıdır.

KOMÜNİST BİR NİTELİK İÇİN DEVRİMCİ EYLEME YÖNELELİM!

Ülkemizde sınıf mücadelesi, sınıf çe-

lişkileri ekseninden başka demokratik, ulusal, mezhepsel, çevresel, cinsel, kültürel vb. bir dizi çelişki ile beraber yürümektedir. Kuşkusuz her çelişki kendi bağrında bir örgüt ihtiyacını yaratır. Ancak bütün bu çelişkilerin gelip dayandığı yer, sınıfsal kökenli olmaktadır. Bu nedenle ülkemizde her sorunun kendine has ve buna uygun araçlarla müdahale yöntemi gerekmektedir. Ancak bu sorunların hepsi esasta devrim sorunu olarak Proletarya Partisi önderliğinde gerçekleştirilecek Yeni Demokratik Devrim, sosyalizm ve komünizm mücadelesi ile nihayete erecektir.

Sınıfsal bağlamdan koparılan hiçbir mücadelenin kalıcı başarı kazanması mümkün değildir. Bu nedenle farklı çelişkilere elbette müdahale etmek, ona dokunmak, çözüm yöntemleri aramak gerekir. Ancak çözümün esas

DEVİRİMCİ EYLEME YÖNELELİM!

adresi Komünist Parti'dir. Onun önderliğindeki devrim mücadelesidir. Bu anlamda bu çelişkilere müdahale edecek olan öz-örgütlülükleri devrimin bir cephesi haline getirmek, ona hizmet etmesini sağlamak, taşıdığı potansiyeli devrime kanalize etmek önemlidir. Ancak bunu yaparken esas olan, faaliyete Komünist Parti'nin önderliğini sağlamaktır. Bu bir iddia ve bilinç sorunu olduğu kadar aynı zamanda bir kimlik meselesidir. Proleter devrimciler, meseleye sınıfsal bakmak zorundadır ve çözümünü de bu adrese endekslemekle yükümlüdür.

Bu anlamda hareketin çıkış noktası

kanalize edebilme kabiliyeti ve misyonuna sahip iken parti, çözümlerin en keskin haliyle sınıflar arası bir iktidar değişimi ile mümkün kılacak olan örgüt biçimidir. Parti bilinci devrim ve iktidar bilincinin somutlaşmış halidir. Komünist Parti dışındaki hiçbir örgüt biçimiyle zafere ulaşılmayacağı gerçeği bize; sağlam, ilkeli, kitleler içinde kök salmış, Bolşevik tarzda, çelik disiplinli bir örgüt inşa etmenin en başta bu bilinci kavrayıştan geçtiğini anlatmaktadır.

Parti bilinci kitlelere ve devrime önderlik edebilme bilincidir. Bu anlamda parti bilinci, bir kimlik meselesidir.

Takındığımız tavrın, saf tuttuğumuz sınıfın aidiyetini taşıma bilincidir. Tarihsel anın görev ve sorumluluğuyla güç ve cesaret kazanma, geleceği kazanma iddiasının güçlenmesidir. Bu bilincin somut karşılığı Komünist Parti'yi inşa etme sorumluluğudur.

“Amerika'yı yeniden keşfetmiyoruz.” 48 yıllık birikim ve deneyime sahip Proletarya Partisi'ni devrime önderlik edebilecek bir inşa sürecini yaratmaktan bahsediyoruz. Komünist Parti, somut bir olgudur. Üye ve militanlarıyla örgütlü, canlı bir mekanizmadır. Bu mekanizma, örgütler toplamıdır. Bunun somut karşılığı parti komite ve hücreleridir. Ülkemizin sosyo-ekonomik yapısına paralel

faşizmin sürekliliği nedeniyle devrim, başından sonuna kadar illegal örgütlenmek zorundadır. Bu anlamda parti komite ve hücrelerinin de illegal örgütlenmesi zorunludur. Güçlü bir Komünist Parti inşasından bahsederken aynı zamanda, Partiyi oluşturan alt örgütlerin düşman saldırılarına dayanıklı, hedef olmayacak tarzda bir inşa sürecinden bahsediyoruz.

Komünist Parti, stratejik ve taktik olarak politik yöneliminin bu örgütler aracılığıyla yaşam bulması ve kitleler üzerinde nüfus edebilmesiyle güçlenecektir. O halde güçlü bir Komünist Parti inşasından bahsederken, somu-

tu inceleme-araştırma, buna uygun doğru politik yönelim belirleme ve bunu hayata geçirebilme becerisinden bahsediyoruz demektir. Bunun en somut hali bugün, devrimin silahlı mücadele ile gerçekleşeceğine paralel olarak gerilla savaşını yükseltme ve savaş geliştirmeye öncülük edebilecek bir Komünist Parti inşa etme görevidir.

Tüm bunlar faaliyet alanı ve biçimi ne olursa olsun, örgütlenmede esas alacağımız halkın tarifleridir. Kaypakkaya yoldaş, Şafak Revizyonistleriyle yürüttüğü mücadelede ortaya koymuş olduğu 11 ilke; “Parti örgütlenmeleri esastır, diğer örgütlenmeler talidir.” derken taşıdığımız kimliğe, amaçladığımız hedefe uygun örgütlenmede neyi esas alacağımızı çok net bir şekilde ortaya koymuştur.

ÇALIŞMA TARZIMIZI DÜZELTELİM!

“Gerçekte ve pratik materyalist için, yani komünist için sorun, mevcut dünyayı köklü bir biçimde dönüştürmek, var olan duruma pratik olarak saldırmak ve onu değiştirmektir.” (Karl Marks- F. Engels, Alman İdeolojisi)

İçinde bulunduğumuz durum ve koşullar ama daha önemlisi devrim için üstlendiğimiz misyon ve irademiz, ilerlemenin önünde ayak bağı/engel oluşturan sorunlarla başa çıkacağımıza işaret etmektedir. Bu yönde hareket ederken elde ettiğimiz sonuçlar doğru yolda olduğumuzu kanıtlamakta, ısrar ve kararlılığın sürdürülmesi halinde hedefe ulaşacağımızı göstermektedir. Bunun için tek ve kesin çözüm yönteminin pratik olduğunu biliyoruz.

Bu pratiğin bir ayağında parti örgütlülüklerinin yaratılması, partinin illegal yapıya uygun şekilde kurumsallaştırılması, örgütlenmesi ve bu amacı yerine getirmek için sınıf mücadelesinin, Halk Savaşı'nın geliştirilmesi (özelde gerilla savaşı) ve kitlelerin sorunlarına ve gündemlerine müdahale edilmesi gerekmektedir. Sınıf mücadelesinin ve partinin ihtiyaçlarını kavrayan, bu doğrultuda adım atan, gelişim gösteren ve devrimci-komünist iradeyi bu amaçlar için açığa çıkarabilen komiteler kurmak, öncelikli hedefler arasında olmalıdır. Güçlü bir Komünist Parti inşa edilmesinden anlaşılması

gereken, ilk başta budur.

Parti militanlarının önündeki görev, dönem faaliyetini bu ruh ve şekillenişle ele almak ve bu zeminde ortak bir hedefle yürümektir. Geride bıraktığımız sürecin ve dönemin üzerimizde bıraktığı edilgenlik, pasiflik ve ölü toprağı ancak ortak hedefe kilitlenmiş, mücadele pratiğinde ciddi bir enerjiyi açığa çıkarma hedefiyle ortadan kaldırılacaktır.

Faaliyetimizin hizmet edeceği mecra elbette sürekliliği sağlanmış gerilla savaşının yaratılması ve geliştirilmesidir. Genel ve özel arasındaki ilişkinin kuruluş biçimi, belirleyici derecede önemlidir. Komünistler bu ilişkiyi diyalektik temelde kurarlar. Buna göre genel olan ideolojimizdir yani MLM'dir; özel olan ise ülkemiz devrimi ve devrimin sorunlarıdır. Ülkemiz devriminin yolu Halk Savaşı'dır. İdeolojik olarak donanmak, teoride gelişmek en özet biçimiyle Halk Savaşı'nda ustalaşmaktır. Yürüteceğimiz her faaliyet bizi ideolojimizle/teorimizle ve onun yol göstericiliğinde stratejimizle buluşturmalıdır. Bunu yaparken en başta çalışma tarzımızın yeniden gözden geçirilmesi, hantal ve zaaf yanların açığa çıkarılarak üzerine gitme değiştirme cüretini kuşanmak gerekmektedir.

Pratik, partiyi oluşturan insan faktörü için gerekli olduğu kadar esas olarak, devrimlerin asıl sahipleri, bir başka deyişle devrimin asıl gerekçesini oluşturanlar için vardır. Onların kendi kaderine hükmetme mücadelesinin kazanılması için vardır. Bu noktada Proletarya Partisi, onu oluşturan komiteler ile tek tek bireylerin hareketi, tam da bu hükmetme mücadelesine önderlik edebilmenin gerekliliğidir. O halde bütün bunlara hizmet eden her eylem ve çalışma değerlidir, işlevlidir.

Çalışma tarzımız başta olmak üzere tüm faaliyetimiz bu bilinçle ele alınmalı, değiştirmek için değişmeliyiz. Adımlarımızı yakına ama ileriye doğru atmamız. Yürütülecek tüm çalışmalarda başarıya ve kazanmaya kodlanmalı, bu hedefe ulaşmak için yoğun bir emek içinde olmalıyız. Proleter devrimciler olarak üstlendiğimiz tarihsel misyona ve onun gereklerine uygun şekillenişe ve yürüyüşe bir adım daha yaklaşmak için kendimizi ortaya koyalım.

bir sınıf olarak proletaryanın kurtuluşunu sağlayacak olan güçlü bir aracı, Komünist Parti'yi ülkemiz koşullarına göre örgütlemek olmalıdır.

Her şeyden önce Komünist Parti, ülkemizde faşizmin sürekliliği gereği illegal ve devrimin yolu olarak Halk Savaşı'na önderlik etmeye yükümlü olması nedeniyle de savaşçı bir parti olarak örgütlenmek zorundadır. Bunun için temel olan, parti bilincinin kuşanılmasıdır. Parti bilinci soyut, sıradan bir kavram değildir. Partinin neden ihtiyaç olduğunun bilincidir. Hedefe ulaşmak için onun tek ve en üst örgüt biçimi olduğunun kavranmasıdır.

Parti bilinci, reformizm ile proleter devrimciliğin keskin ayırım çizgisidir. Diğer bütün örgüt biçimleri bir şekilde çelişkileri düzen içinde çözme, en ileri anlamda devrimci mücadeleye

KOLEKTİF DOĞRULTU

Kazanılmış Hakların Gasbında Yeni Perde: İstanbul Sözleşmesi

Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri her geçen gün artarken İstanbul Sözleşmesi'ne dair tartışmalar da daha bir önem kazandı. Egemenler, 2014 yılında İstanbul'da imzalanan ve onaylanan "Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi"ni kaldırmak istiyor. "Çözüm" sürecinin etkilerinin hâkim olduğu dönemde sözleşmeye ilk imzayı atan ülkelerden biri TC devleti olmuştur. Derinleşen ekonomik ve siyasi kriz, işçi sınıfına, ezilen uluslara, devrimcilere, muhaliflere ve kazanılmış haklara yönelik saldırıları da boyutlandırdı. Bugün gelinen noktada neredeyse her gün en az bir kadının katledildiği süreçte İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçilmek isteniyor.

Kadına yönelik saldırılarını sözlü, fiziki, psikolojik olarak sistematik bir biçimde sürdüren egemen sınıflar, kazanılmış hakları gasp etme, İstanbul Sözleşmesi içerisinde yer alan yasaları feodal argümanlarla manipüle etme politikası izlemekteler. Sözleşmenin "Türk aile yapısını bozduğu" yönünde propagandalar yapılmaya başlandı. Çünkü kadın aile ile vardı ve aile dışında hakları olamazdı (!) Kadının birey olarak kazandığı haklar, kendi yaşamını "güvence" altına alabilecek haklar kazanması Türk aile yapısını bozmaktaydı. Feodal değer yargılarıyla manipüle edilen sözleşmenin dört temel ilkesi; "kadına yönelik her türlü şiddetin ve ev içi şiddetin önlenmesi, şiddet mağdurlarının korunması, suçların kovuşturulması, suçluların cezalan-

dırılması ve kadına karşı şiddet ile mücadele alanında bütüncül, eş güdümlü ve etkili işbirliği içeren politikaların" hayata geçirilmesidir.

Kıdem tazminatının gasbı, pandemi ücretli izin talebi gibi bir dizi konuda halkın ve işçi sınıfının tale-

da hedef alınmıştır. Yine İstanbul Sözleşmesi'nin "eşcinselliğe yasal zemin hazırladığı" gerekçesiyle propaganda yapılmaya başlanmış, LGBTİ+'ların cinsel yönelim ve tercihleri de hedef tahtasına oturtularak kazanılmış hakları gasbedilmeye girişilmiştir.

sorundur. Toplumun yapısı ve niteliği alt üst olmadığı sürece kadın cinayetleri kaçınılmaz gerçekliktir. Bu anlamıyla kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddet siyasal iktidar sorunuyla ilişkilidir.

İstanbul Sözleşmesi'ni savunmak önemli bir yerde dururken kadın cinayetlerini ve özünde kadın kurtuluş sorununu sınıflı toplum yapısından bağımsız ele almak erkek egemen sistemin niteliğini silikleştirmektedir. Bu anlamda sistem içerisinde kadınların haklarını ileriye taşıyacak sözleşmeler demokratik mücadelenin bir parçası olarak ele alınabilir. Ancak ne mücadelemizin ne de taleplerimizin merkezine bu tarz talepler oturtulmayarak hedefimizde erkek egemen sistemi parçalamak olmalıdır.

bine kulaklarını tıkayanlar söz konusu kadın ve erkek egemen sistemin korunması olduğunda "halk"ın taleplerini karşılamak için hemen talimatlar vermeye başladı. Recep Tayyip Erdoğan Temmuz 2020'de "Halk istiyorsa kaldırın. Halkın talebi kaldırılması yönünde buna göre bir karar verilsin. Halk ne derse o olur." açıklamasını yaptı. Daha sonra Numan Kurtulmuş "Nasıl usulünü yerine getirerek bu sözleşme imzalanmışsa aynı şekilde usulü yerine getirilerek bu sözleşmeden çıkılır." açıklamasında bulundu. Oysa ki halkın talebi dedikleri, kendi hakimiyet çıkarları için öne çıkardıkları feodal değer yargıları ve sistemlerinin bekasıydı.

İstanbul Sözleşmesi kapsamında yalnızca kadınlar değil LGBTİ+'lar

İSTANBUL SÖZLEŞMESİ KADIN CİNAYETLERİNİ BİTİRİR Mİ?

İstanbul Sözleşmesi kadın cinayetlerine karşı egemen sınıflara önlem aldırma, yasaları uygulatma, kadın cinayetlerini bu minvalde "azaltma" noktasında ve hak kazanma açısından ileri bir yerde durmaktadır. Bizler açısından bir diğer tartışma konusu ise İstanbul Sözleşmesi'ne biçilen rol ve yüklenen anlamdır. Çeşitli kadın kurumlarının "İstanbul Sözleşmesi'ni uygula, kadın cinayetlerini bitir", "İstanbul Sözleşmesi yaşatır" gibi talepleri erkek egemen sistemin rolünü ve niteliğini kavrayamamaktır. İstanbul Sözleşmesi bu sistem içerisinde bahsedildiği biçimde uygulansa dahi kadın cinayetleri son bulmayacaktır. Çünkü kadın kurtuluş sorunu toplumsal bir

Kadın cinayetlerinin ülkemizdeki yoğunluğu ve artışı ile aynı anda gündeme gelen İstanbul Sözleşmesi tartışmaları ve "sözleşmeyi uygula, cinayetleri durdur" talebi, cinayetlerin gerçek sorumlularını perdeleme gibi bir pratiğe de denk düşmektedir. Kadın cinayetlerinin durması, azalması İstanbul Sözleşmesi'nin uygulanması ile son bulmayacağı gibi bu taleplerin merkeze konularak yürütülen mücadeleler de kadınlara maruz kaldıkları şiddetin gerçek sorumlularını görmelerini de engellemektedir. Bu nedenle kadınların katledilmelerinin, tecavüz ve tacize uğramalarının, kaçırılmalarının gerçek sorumlularını, bu sorumlulardan gerçekte nasıl hesap sorulacağını anlatmak, bunun propagandasını yapmak esas görevlerimiz arasındadır.

“Yıldırım Operasyonları”nın Fiyasko Sonuçları

TC ordusunun Irak Kürdistanı'na yönelik başlatmış olduğu 'Pençe' Operasyonu, bölgede alan tutan Kürt Ulusal Hareketi'nin (KUH) manevra kabiliyetini düşürmek için Kandil Dağı'ndan başlamıştı. Ardından Hakurk, Avaşin, Gare, Zap, Metina ve Haftanin'den Suriye'ye kadar uzanan kamp alanlarına saldırmıştı. Geçen yıl Hakurk'ta oluşturulan kısmi tampon bölgenin ardından şu anki askerî harekâtla birlikte, Haftanin ve Metina'dan Zandira'ya ikinci bir tampon bölge, ardından Metina'dan Kurazaro dağına üçüncü bir tampon bölge kurup Zap ile Gare'yi birbirinden koparmaya yönelik bir seyir izlendiği biliniyor.

TC ordusu bir yandan PKK'nin varlığına yönelik operasyonunu sürdürürken bir yandan da sınırını kontrol altına almaya çalışıyor. Taliban'ın ABD'ye saldırısının ardından, ABD'nin geliştirdiği “önleyici savaş konsepti”ni hayata geçirmeye çalışan TC ordusu, çatışmayı kendi sınırları ötesine taşımaya hedefliyor. Rojava'da emperyalist efendilerinin verdiği izinler kadar stratejisini hayata geçiren TC devleti, bu stratejiyi Irak Kürdistanı'ndan ihanetçi KDP

çizgisi ile hayata geçirmeyi hedefliyor.

“YILDIRIM” GİBİ GELDİ GEÇTİ

Bir yandan sınır ötesi operasyonlarla gerilla alanlarını hedefleyen TC devleti bir yandan da çeşitli isimler verdiği sınır içi operasyonlarla sonuç almaya çalışıyor. Mardin'den Hakkari'ye, Siirt'ten Ağrı'ya, Derim'e kadar birçok bölgede “Yıldırım 1, 2, 3, 4” isimleriyle operasyon başlatılırken Savunma Bakanı ve generallerin üs bölgelerinde poz vermesi dışında bir gelişme yaşanmadı. Burjuva medyanın pişirip pişirip gündeme soktuğu bu operasyonların gösterişli başlangıç görüntülerine eklenen final görüntüleri olmamıştır. İlk gün “operasyon başladı” haberlerinin ardından bu operasyonlara dair bilgi verilmemesi, operasyonların burjuva medyaya kesilecek pozlardan ibaret olduğunu gözler önüne seriyor. Egemenler bu poz kesmeler, “operasyonlar” ile bir yandan askeri gücü sürekli hareket halinde tutarak “atalet”e izin vermezken bir yandan da şovenizm zehriyle, işsizliğin, yoksulluğun, kadın cinayetlerinin, açlığın üzerine perde çekiyor.

TC ordusunun bu saldırılarına karşın gerilla direnişini sürdürmektedir. En son HPG Basın İrtibat Merkezi tarafından yapılan yazılı açıklamaya göre, Cenga Heftanin Devrimci Hamlesi kapsamında 2 Ağustos günü Tepê Dûpişk alanındaki Türk güçlerine 2 suikast eylemi yapılmış; 1 askerin öldüğünü ve 1 askerin ise yaralandığı duyurulmuştu. Hatay'ın Dört Yol ilçesi kırsalında ise 5 Haziran ile 10 ve 21 Temmuz günleri yaşanan çatışmalarda 1 askerin öldürüldüğünü, çok sayıda askerin de yaralandığını belirtmişti. Bölgede şimdiye kadar görünen tablo, TC ordusunun tepelere indirme yaparak alanı ele geçirmek istediği ve HPG'nin de belli stratejik tepeleri elinde tutması olarak görünüyor. TC ordusunun yaz mevsiminde yaptığı bu hamlelerin kış mevsimiyle, karın yağmasıyla beraber boşa düşeceği ve bölgede üs kuramadığı, peşmerge tarafından korunmayan bölgelerde kalıcı olamayacağı bilinen bir gerçek.

SDG VE ABD'Lİ PETROL TEKELLERİ ARASINDA ANLAŞMA

TC basınının gündemine 'hayretle' düşen “ABD ile YPG/PKK arasındaki

petrol anlaşması” birçok meseleyi gündeme getirdi. Suriye'nin hidrokarbon zenginliğinin yüzde 90'ını elinde bulunduran Suriye Demokratik (SDG) güçleri, ABD'li Delta Crescent Energy LLC adlı şirket ile petrol anlaşması yapmıştı. Anlaşma kamuoyuna duyurulmaz başta Dışişleri Bakanlığı olmak üzere birçok iktidar kalemsörü tarafından “kınamdı.” Anlaşma gereği Amerikan yönetimi özerk idareye iki modüller rafineri tedarik etmeyi taahhüt

etmişti. Özerk idarenin meşruluğunu güçlendiren bu anlaşma ile Kürt Hareketi bölgede hem ekonomik olarak hem de siyasal olarak bir hamle yapmış oldu. Elbette Kürt Hareketi ile Amerikalılar arasındaki ilişkinin boyutunu da değiştiren bu anlaşma Suriye'nin geleceğine dair planlarının da ipucunu veriyor. Amerikan askerlerinin bölgede kalıcı olduğunu da açıkça gösteren bu gelişme elbette Şam yönetimi açısından temel bir “tehdit” olarak görünmektedir.

ABD'nin bölge politikaları kapsamında değerlendirilmesi gereken bu anlaşmanın yaratacağı siyasi sonuçların kalıcı olmayacağı emperyalizmin karakteri gereği bilinen bir gerçektir. Çıkar ve güç dengelerinin belirlediği bu ilişkilerin yarın nasıl bir biçime bürüneceği yaşanan gelişmelere bağlı olacaktır.

Bugün dört parça Kürdistan'da esas olan gerillanın bugün tüm mevzilerde yürüttüğü direniştir ve kazanacak olan da bu direniştir. Tüm teknolojik donanımına rağmen faşist TC ordusunun kıramadığı Kürt ulusal mücadelesi ve direniştir.

Yeni Demokratik Devrim'i Gerçekleştirecek Olan Halk Savaşı Stratejisi Bütünlüklüdür

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

Halk Savaşı stratejisinin ana halkasının gerilla mücadelesi olması, savaşımızın sadece burayla sınırlanması anlamına gelmemektedir. Halk Savaşı'na göre şekillenme, başından sonuna silahlı mücadelenin esas olduğu devrim stratejimizde savaşın her cephesinde bizzat savaşın içinde olmak anlamına gelmektedir. Bu şekilleniş olmaksızın savaşın ayakta tutmaya yazgılandığı partimizi güçlendirmek, geliştirmek olanaklı değildir. Aynı zamanda parti bu şekilleniş sağlamadığı sürece komünist çizgide kendini üretmesi, bu nitelikleri koruması ve devrimi kumanda etmesi de mümkün görünmemektedir.

Bu anlamda parti faaliyetlerimiz savaşın içinde olarak şekil almak zorundadır. Savaş sadece gerilla mücadelesi ile sınırladığımızda; ön cepheyle ele aldığımızda karşımıza çıkan tablo, dışımızda yürüyen savaşın lojistik, insan kaynağı, destekçisi konumunda yer alan bir geri-cephe şekillenmesine dönüşmektedir. Bu da devrim stratejimizi bir bütün ülke devriminin stratejisini inşa etme değil belli bölge ve bölgelerle sınırlanmış gerilla cephesiyle sınırlama anlamına gelmektedir. Bu yaklaşım gerilla mücadelesinin tüm diğer mücadele biçimlerini ve tüm savaş etkileyen, ona yön veren, şekil veren yapısını ve niteliğini kavramak ve bunun gereğine göre politik şekil almak, ihtiyaçlarına odaklanmakta yetersizlikler barındırmaktadır. Zira bütünlüklü savaşımızın kavranamaması demek gerilla mücadelesinin rolünü ve işlevini, diğer mücadele biçimleriyle ve alanlarla ilişkisini de kavrayamamak anlamına gelmek-

tedir. Bugün en önemli sorunumuz budur.

Savaş, toplumsal çelişkilerin şiddetle yönetilme biçimidir. Aynı zamanda bu çelişkilerin çözümünde şiddeti yöneltme zorunluluğudur. Halk Savaşı tüm alanlarda halkın çelişkilerinin çözümünde, onların savaşın kuralları ve gerekliliğine uygun şekilde biçimlenmesini sağlayan, sistemle toptan

Geniş kesimleri örgütlemek savaşı yeniden üreteceği gibi gerilla mücadelesine dayalı savaş çizgisi, aynı zamanda tüm örgütlenmelerin kendini yeniden üretmesi anlamına gelmektedir. Bu toplumsal yapımızın yarattığı bir gerçekliktir. Partinin kumandasında ve önderliğindeki silahların eleştirel gücü, ezilen halk yığınlarının zihnine vurulan prangaları parçalayacağı gibi, örgütlenme ve mücadele azmini arttıracaktır.

karşı karşıya gelmesine yol açacak şekilde örgütlenmesi ve iktidar mücadelesine seferber edilmesidir. Halk kitlelerinin çelişkilerinin çözümünde şiddete yöneltme bilinci, mücadelesi, programsal duruşu göstermeksizin onların sadece dar ekonomik-sosyal çıkarları ekseninde harekete geçirilmesinin, sistem sınırları içine hapsedilmesinin ötesine geçilemeyecektir.

Savaşa göre şekillenme var olan nesnel durum içinde partinin çelişkilerin çözüm ve perspektifinde kitlelerin militan bir hatta çekilme-

si mücadelesidir. Militanlık aynı zamanda savaşın ruhuna uygun olarak çelişkiler karşısında konumlanmaktır. Düşman olgusuna dair bir bilinç, onunla nasıl mücadele yürüteceğine yönelik kavrayış, savaşın ihtiyaç olarak ortaya çıkmasında bir duruş ve konumlanıştır. Savaş, politikanın yoğunlaşmış biçimidir. Militanlık, ileri düzeyde ve iktidar için kodlanmış ve örgütlenmiş politik yoğunlaşmanın gereklerine uygun olarak şekillenmesi gereken bir konumlanıştır. Her çalışmanın politikanın bu yoğunlaşmış biçimine uygun bakış açısı ile ele alınması, buna yönlendirecek bir yaklaşımla incelenmesi ve sonuçlar çıkarılarak yönelime dönüşmesi demektir. Belirlenmiş ve sınırları belli bir düzeyde durmak, orda kalmak, korku ve kaygılara hapsedilmek, geri bilinci gerçeklik olarak tanımlayıp ona uyumlu hale gelmek savaşın gerektirdiği şekillenişin dışına çıkmaktır.

Bu bağlamda devrimci durumun yükselme eğilimi gösterdiği bu periyotta savaşçı bir parti, gerilla savaşında odaklanmış ve çelişkilere silahın eleştirel gücüyle müdahale eden bir çizgi hayati derecede önemlidir.

Her şeyin zora dayanarak çözüm beklediği, bunun etkili ve belirleyici olduğu bir toplumsal yapımız söz konusudur. Savaş devrim için olur, onun ihtiyaçları için gereklidir ve onun gerçekleşmesinin yegâne yoludur. Bu kavrayış ve yaklaşım her çelişki karşısında doğru bir konumlanışı getirir. Partinin devrim ve komünizm için koşullanmış zorunluluğu, savaşın en etkili en yıkıcı ve en güçlü şekilde inşa edici bir karaktere bürünmesini getirecektir. Halkın ordusu ve silahlı güçleri olmaksızın, halkın doğru bir yöne bakması, düşmanla olan çelişkilerinde güvenle çarpışması olanaklı değildir. Şiddetin ve zorun tarihsel rolüne

yönelik bilincimiz süreci karşılamak için bir basamaktır. Ancak şiddetin ve zorun örgütlenmesi, yönetilmesi ve yöneltmesine dair güncel sorumluluğumuz içinden geçtiğimiz süreçte en üst düzeyde kavrayışa dönüşecek nesnelliğe de sahiptir.

Özellikle bölgesel çapta yürüyen bir savaş, çatışma ve gerginlik içinde bu süreci değerlendirmek gerekmektedir. Düne kadar "savaşla ve silahla" çelişkilerin çözülemeyeceğine yönelik liberalize edilmiş bir toplumsal iklim söz konusuydu. Silahlı mücadeleler bu şekilde bir ideolojik kuşatma altındaydı. Bugün ise silahı, ordusu olmayan hiçbir gücün çelişkileri çözmeye muktedir olmayacağı, silahın ve şiddetin zorun kaçınılmaz önemine dair bir politik iklim söz konusudur.

Zira savaşa göre örgütlenmemiş, silahlanmamış yüzbinlerce örgütlü gücün gericilik karşısında zafer kazanmasının olanaklı olmadığını tarihsel deneyim de güncel gerçekler de göstermektedir. Silahlarla örgütlenmiş bir gücün ise yığınları örgütlenme kabiliyeti, yönetme ve seferber etme gücü tepeden tırnağa silahlı düşmana karşı temel konumdadır.

Faşist diktatörlülük durmaksızın zora ve şiddete dayalı yöntemlerle gücünü göstermeye hem ülkede hem de bölgede bir güç olmaya çalışmaktadır. Kürt ulusuna ve ezilen geniş halk kitlelerine yönelik topyekün saldırısını silahla, zor aygıtları ile esasta hayata geçirmektedir. Bu noktada Kürt ulusunu ve ezilenleri sindirmeyi başarabilmiş değildir. Ancak bu saldırılarına devam edeceği, genişleterek sürdürme kararlılığı göstereceği açıktır. Çelişkilerin şiddet, silah ve copla bastırılmaya çalışıldığı ve bunun en yoğun en katı ve disiplinli şekilde hayata geçtiği koşulda, devrimci savaşımı yükseltmeye dair fırsat ve olanakların da daha fazla güçlendiği gözden kaçırılmamalıdır.

Devrimimizin yolu olan Halk Savaşı için koşullar düne göre daha uygun hale gelmekte, bu savaş stratejimizin daha güçlü uygulanması için ideolojik-politik zemin daha fazla

oluşmaktadır. Düşman, devrimci durumun gelişmesine yönelik bir yaklaşım ve tutum benimseyerek konumlanmaktadır. Özellikle bölgesel düzeyde gelişmelerin de tetikleyeceği yeni durum, politik ve ekonomik krizin sarsıcı boyutlara ulaşmasının tüm yapı taşlarının döşendiği koşulda savaş ve savaşa göre şekillenme devrimci bir hareket için zorunludur.

Faşist diktatörlük buna göre konumlanmayı berhava edecek, tüm gerilla güçlerini, yer altı örgütlenmelerini, bu sürece hazırlanmaya çalışan politik özneleri güçten düşürmek, imha etmek ve felçli hale getirmek için odaklanmış durumdadır.

Partimiz de bu imha ve yok etme sürecinin hedeflerinden birisidir. Bu anlamda büyük bir tutunma ve direnme savaşı yürütülmektedir silahlı güçlerimiz, örgütlülüklerimiz tarafından. İçinden geçtiğimiz süreçte tutunmak ve direnme savaşı, imha operasyonlarından ve kuşatmasından çıkmak hayati derecede önemlidir. Bu saldırıdan çıkmak ve kurtulmak ise "ricat" politikasıyla olmayacaktır. Böylesi bir politikayı savunmak sürecin özelliklerini, gelişmelerin eğilimini, halkın ihtiyaçlarının ve örgütlenmesine yönelik gereklilikleri kavramaktan uzak olmak anlamına gelmektedir. Bu yüzden

partimiz ricat politikasının öldürücü bir ideolojik-politik karakteri olduğu fikrindedir. Tutunma ve direnmeye dair bir seferberlik, yoğunlaşma hali belirleyicidir.

Tüm parti güçlerinin bu imha ve yok etme savaşına karşı, faaliyet alanlarında konumlanış içinde olması gerilla güçlerimize moral destek de dahil her türlü politik ve pratik desteğe dönüşecek şekilde kitleleri örgütleme, örgütlü bünyeyi ideolojik-politik düzeyde geliştirme, imha savaşına karşı kitleleri bilinçlendirme, imha savaşının yarattığı yılgınlık ve umutsuzluğa karşı dirençli bir hatta yoğunlaşma sağlanması zorunludur.

Savaşın içinde olduğumuz, tam göbeğinde bulunduğumuz bilinciyle hareket edilmek zorundadır. Bu kavranmadığı noktada politika yapış tarzımız, alanlarda örgütlenmemiz, ajitasyon-propaganda yöntemimiz, öncelik ve sonralıklarımız doğru ekseninde kavranamayacaktır. Genel siyasi çizgimizdeki ısrarımız ancak içinden geçtiğimiz tutunma savaşı, bunda ısrar, kararlılık ve sebatla olanaklı olacaktır. Bu süreci karşılamak açısından ihtiyacımız olan şeydir.

Partimiz savaşa göre şekillenme politikasını tüm faaliyetlerinde esasa oturtacaktır. Tüm çalışmalar ve yönelim savaşı besleyecek ve onu

güçlendirecek şekilde ele alınacaktır. Kuşkusuz Halk Savaşı'nın geliştirilmesi demek, bulunduğumuz her alanda en yaratıcı ve zengin devrimci çizginin ve politikanın uygulanması, geniş kitlelerin bu temelde de örgütlenmesi ve seferber edilmesi demektir. Bu aynı zamanda zora dayalı mücadelenin araçlarının da etkin şekilde kullanılması ve çelişkiler karşısında yaratıcı bir şekilde uygulanmasıdır.

Bu parti örgütlenmelerimizin sağlamlaştırılmasını zorunlu kılan bir durumdur da. Sağlama bu perspektifle belirlenecek hareket tarzının sistemli ürünü olacaktır. Savaşın ihtiyaçlarından, gerilla güçlerimizin ideolojik-politik ve örgütsel gereksinimlerine odaklanan bir düşünüş, şekillenmiş ve yoğunlaşma bu süreçte ihtiyacımız olan bir başka şeydir. Düşmanın özel topyekûn savaşına karşı, örgütlenmiş ve bir bütün oluşturan yönelimine karşı parti güçlerimizde özel ve birleşmiş, birbirini besleyen ve savaşı güçlendiren bir tutum içinde olması gerekmektedir. Savaşın koordinasyonu, yönlendirilmesi ve düşman inisiyatifine terk edilmemesi aynı zamanda örgüt olma fonksiyonlarının gelişmesiyle mümkündür. Bir program altında ortak düşünen, ortak bir hedefe kilitlenen, ortak ihtiyaçlara yo-

ğunlaşan ve koordine olan bir örgüt olmaya kilitlenmeliyiz.

Bu sağlandığı oranda, her gelişme ve çelişme savaşa göre biçim alan bir politikaya, bir harekete dönüştürülebilir. Düşmanın teknik yanının zayıflatılması, düşmanın moral güçlerinin hırpalanması, psikolojik savaş aygıtlarının güçten düşürülmesi, halkı yılgınlığa ve umutsuzluğa ve de örgütsüzlüğe mahkûm etmeye çalışan politikalarının ve saldırılarının boşa düşürülmesi bu yaklaşımla mümkün olacaktır.

**ÖRGÜTLENİRKEN SAVAŞMAK,
SAVAŞIRKEN ÖRGÜTLENMEK;
ÖRGÜTLERKEN SAVAŞMAK,
SAVAŞIRKEN ÖRGÜTLEMELİK!**

Geniş kesimleri örgütlemek savaşı yeniden üreteceği gibi gerilla mücadelesine dayalı savaş çizgisi, aynı zamanda tüm örgütlenmelerin kendini yeniden üretmesi anlamına

gelmektedir. Bu toplumsal yapımızın yarattığı bir gerçekliktir. Partinin kumandasında ve önderliğindeki silahlı eleştirel gücü, ezilen halk yığınlarının zihnine vurulan prangaları parçalayacağı gibi örgütlenme ve mücadele azmini arttıracaktır. Var olan zaaflarımızın, endişe ve kaygılarımızın, zayıflık ve yetmezliklerimizin bu şekilde üstesinden gelme olanağı daha fazla olacaktır.

Tarihsel sorumluluğumuzu politik bir güce dönüştürme görevi ile karşı karşıyayız. Partimizin sınıf mücadelesinde önderleşmesinin yolunu ilmek ilmek örmek, sabırla ve inatla Halk Savaşı çizgisine bağlılıkla örmek gibi bir sorumluluk önümüzde durmaktadır. Bugünden var olan örgütlenmelerimizi sınıf mücadelesine ideolojik-politik önderlik seviyesine çekecek yoğunlaşma sağlamak esaslı görevimizdir. Davaya sıkı bir bağlılık ile proleter devrimcileşen, kitlelere yönelirken çelişkileri çözerken bu duruşla sorunlara yaklaşan, ideolojik-politik mücadelede bu bakış açısıyla cüretli olan, düşmana yönelirken militan bir politik hat ve pratik duruş sergileyen çizgi savaşçı bir partinin örgütlülüklerini inşa etme, geliştirme ve pekiştirmeyi sağlayacaktır. Şimdi görev başına...

Pandemiye Devrimci Bir Bakış:

Brezilya'nın Yeni Demokrasi Gazetesi ile Röportaj - I

Kovid-19 pandemisi yayılmaya devam ederken, salgının sonuçlarını en fazla ezilen sınıflar hissediyor. Brezilya'da faşist Bolsonaro hükümeti, salgını fırsat görüp baskısını arttırırken, kitleler de her zaman-kinden daha fazla eylem halinde. Brezilya'daki durumla ilgili daha fazla bilgiye sahip olabilmek için, Redspark internet sitesi, Brezilya Yeni Demokrasi Gazetesi ile bir röportaj yaptı. Röportajın çevirisini güncelliği ve önemi açısından yayınlıyoruz.

Başlamadan önce, Yeni Demokrasi'den yoldaşlar röportaj talebini şöyle karşıladılar.

“Her şeyden önce, Yeni Demokrasi Gazetesi yönetimi adına, Redspark'tan yoldaşlara enternasyonal selamlarımızı iletiyoruz ve tüm dünyadan halk kitlelerinin ve proletaryanın davasına hizmet eden gazetecilik pratiğinin deneyimlerinin aktarılması adına bu röportajı önemli görüyoruz.

REDSPARK - *Yoldaşlar, bize Brezilya'nın pandemi üzerinden içinde bulunduğunuz durum ile ilgili bilgi verirsiniz?*

YENİ DEMOKRASİ (BREZİLYA) - Dünya Kovid-19 pandemisinin de etkilediği, emperyalizmin vahşi bir genel kriziyle sallanmakta. Sosyal izolasyon kaosunun ortasında, halk isyanları da patlak vermeye başladı. Minneapolis-ABD'den bir siyahi işçi George Floyd'un vahşice katledilmesinin ardından, tüm dünyada krizin de etkisiyle isyan dalgaları patlak verdi. Bu bağlamda Kovid-19'un yaklaşık 4 aydır ülkemizde etkisini hissettirmesi üzerine, kendi politik durumumuzu genel politik durum üzerinden okumamız gerekir. Ülkemiz, yerel hakim sınıflar, büyük burjuvalar ve emperyalizmin uşağı, esasta Kuzey Amerikalı toprak sahipleri fraksiyonlarının eski devlet aygıtı

için verdikleri çok şiddetli hegemonya mücadelelerinin gitgide radikalize bir biçimine tanık oluyor. Aynı zamanda egemenler “reformlar” adı altında halka karşı vahşice önlemler dayatma noktasında birleşiyorlar. Aslında emperyalizmin uluslararası odaklarının dikte ettiği, “tasarruf” politikaları ve hakları kısıtlayan çeşitli düzenlemeler söz konusu.

Brezilya, emperyalizmin ge-

sil etti, çünkü sandığa gitmediler. 2013/14 isyanları zaten geniş halk kitlelerinin, 150 senedir ülkenin yapısı olan yarı-sömürge, yarı-feodal sömürü ve baskı sistemini meşurlaştırarak bu eski çürümüş demokrasiyi reddettiğini bizlere gösteriyor. Sosyal demokrat oportünizm (İşçi Partisi) ile bunak revizyonizmin (PCdoB – Brezilya Komünist Partisi ve kendine “sol” diyen “diğerleri”) kurduğu hükümetler 2003-2016

mak; ve devrimci hareketin yok edilmesi, halk isyanlarının bastırılması. Buna karşın Bolsonaro'nun seçilmesi ile birlikte hakim sınıflar arasındaki bölünme politik krizin aşılamazlığını gösteriyor. Bu politik kriz sırasında ordu merkeze geçti, faşizme meyilli başka bir ordu hükümeti kuruldu, halka karşı savaşın düzeyi artırıldı ve bir iç savaş çağrısı yapıldı.

REDSPARK - *Covid-19 vakalarının hızlı bir şekilde artması ile birlikte ülkedeki durum nereye evrildi?*

YENİ DEMOKRASİ (BREZİLYA) -

Bu bağlamda günlük ölümler resmi rakamlarla binlere kadar ulaştı fakat herkes biliyor ki ölüm ve vaka sayısı çok daha fazla. Bu durumu tarihsel olarak soykırımcı olan Brezilya devletinin halkı “terk etmesi” olarak açıklayabiliriz. Salgın olayı halkımızın çoğunluğu için ciddi bir tehdit ve risk unsuru taşısa da yöneticiler acil önlemler almıyor, testler yapmıyor, sağlık ağını yaygınlaştırmıyor. Onlar sağlık materyalleri ve acil servis için gerekli olan yatırımı yapmıyor ve tüberküloz gibi bulaşıcı ve yoksul halkı tehdit eden hastalıklara karşı hiçbir önlem almıyor. Konuyla ilgili şöyle bir örnek verebiliriz: Rio de Janeiro'nun en büyük favelalarından “Rocinha”da güncel tüberküloz vakası, ülke genelinin beş katı daha fazla. Bu koşullarda dang (sivrisineklerin bulaştırdığı bulaşıcı hastalık), zika virüsü, Chikungunya virüsü, sarıhumma ve gripten bahsedemiyoruz bile.

Daha da kötüsü devlet, on yıllar önce özel sağlık sektörünün çıkarına inşa edilen kamusal sistemi de yıkıyor. 1950 ve 60'lı yıllarda halkçı hükümetlerin ve güçlü reformist halk hareketinin mirası, devlet ve özel sektör işçileri için yaratılan halk sağlığı sistemiydi.

nel krizini de aşan bir biçimde, 2014'ten beri devam eden politik krizi derinleşerek kendi bürokratik kapitalizminin genel krizinin yaşandığı bir süreçten geçmekte. Faşist Bolsonaro'nun 2018'de başkanlığa seçilmesi, sadece ülkenin genel krizini keskinleştirmiş oldu. Artık yerel egemen sınıflar ve “yankee” emperyalizmi için, 2014 yılına kadar yaptıkları gibi bir seçim aldatmacasıyla sömürüyü ve baskıyı artırma politikası mümkün değil. Her şey ekonomik kriz ve önlenemeyen çürüme ile birlikte çökmüş durumda; emperyalist-kapitalist dünyanın teşhiri halk tarafından yapılmış durumda. Tekelci medyanın demokratik ve temiz birisi olarak gösterdiği Bolsonaro, aslında az sayıda bir oyla seçildi. Seçmenin üçte birini boykot pratiği tem-

yılları boyunca başarısız olunca, anti-komünizme iktidar olma ve saldırıya geçme imkanı doğmuş oldu. 2013 ayaklanmalarının şiddeti ve kitleliliği gericileri şaşırttı ve yankee'ler, bütün ülkeyi etkisi altına alan ayaklanmalara karşı yüksek mertebeli ordu güçleri ile birlikte bir karşı devrimci saldırı başlattı.

Devlet, yankee'lerin Latin Amerika'nın ve özellikle de Güney Amerika'nın, çökmekte olan baskı ve sömürü sisteminin korunması için militarizasyonunun derinleştirilmesi planlarının bir parçası. Böylesi bir plan eski devletin restore edilmesi için üç görevi yerine getirmesi amacını taşıyor: Yürütme iktidarının en üst düzeyde merkezileştirilmesi; kendi bürokratik kapitalizminde ısrar edip ve devrim tehlikesine karşı önlem alıp ekonomiyi krizden çıkar-

Bu sistem 1964 askeri faşist rejimle daha da geliştirildi. 80'lerde askeri rejimin sonlanmasıyla birlikte, ücretsiz ve eşit sağlık hizmetini kapsayan Özgün Sağlık Sistemi, 1988'de Kurucu Meclis tarafından inşa edildi. Sistem kamu sağlığına erişim hakkı olmayan köylüleri de kapsıyordu. Fakat bütçe ayarlamalarında yapılan hatalardan dolayı sağlık materyalinden, sağlık çalışanından ve diğer hastane araç-gereçlerinden mahrum bir sağlık sistemi oluştu. Bu zor durum yıllar içinde ağırlaşmaya devam ederken, sağlık hizmeti özel sektör çıkarına doğru gelişmeye başladı. Kamu sağlığı esnekleştirildi. Nihayetinde pandemi ortaya çıktı ve beklenen şey gerçekleşti: Özgün Sağlık Sistemi çöktü. Virüsün ülkeye girişi yarattığı büyük etkiden önce, yoksul halkın büyük bir kesimi zaten uygun bir sağlık hizmeti erişimine sahip değildi.

Bugünkü durum çok daha kötü ve neredeyse ülkenin devlet hastanelerindeki bütün yoğun bakım üniteleri (YBÜ) kapasitesini doldurmuş durumda. Hastanelerde boş oda ve solunum cihazı eksikliği var ve salgın henüz zirveye ulaşmamış durumda. Böyle bir durum içindeyken, hükümet özel sağlık sektöründen, YBÜ'lerini ve sağlık hizmetlerini yoksul halka

ulaştırmasını talep etmiyor. Bugün salgından üç ay sonra, hergün binden fazla insan ölüyor ve bu insanların çoğunluğu, boş hastane odası ve sağlık hizmeti olmadığı için, devlet hastanelerinin koridorlarında ya da kapı başlarında can veriyor. Örneğin Rio de Janeiro'da bir hastane sırasında 400 kişi olabiliyor ve bu da ölümleri artırıyor. Ülkenin kuzey ve kuzey doğusunda durum çok daha kötü. Bu bölgeler pandeminin en son uğradığı yerler olmasına rağmen, yoksul halk kesimleri kötü, esnek ve asgari şartları bile yerine getiremeyen sağlık hizmetlerinden kaynaklı ölüyor. Bu bölgelerdeki çoğu eyalette solunum cihazları çok az sayıda var. 100 bin kişiye düşen ölüm oranının en yüksek olduğu şehirlerden yalnızca 20 tanesi bu bölgelerde bulunmuyor. Bu bölgelerde 100 bin kişiye 100'den fazla ölüm düşüyor.

Bütün bunlar yetmezmiş gibi, Kovid-19 başlangıcında bunun yalnızca "küçük bir grip" olduğunu iddia eden Bolsonaro, "sosyal izolasyona" karşı çıkmakla yetinmedi, her türlü mesafelenmeye ve maske takmaya da karşı çıktı. "Sosyal izolasyon" şehir eyaletlerinin hükümetleri tarafından kararname ile, Dünya Sağlık Örgütü'nün direktifleri doğrultusunda ve Parlamento ile Yüksek Mahkeme'nin baskısı altında uygulandı. Bolsonaro ise

her gün bu önlemlere saldırıyor ve kendi hükümetinin iki kere bakanı değişmiş olan Sağlık Bakanlığı'nın önerilerini bile dinlemiyor. Halkı yanlış yönlendiren valilere ve belediye başkanlarına da saldırıyor. Bolsonaro iyiden iyiye büyük burjuvazi ve toprak sahipleri ile açıktan mücadele halinde çünkü bu kesimler şu ana kadar, büyük medya kuruluşları aracılığıyla "sosyal izolasyon" propagandası yapıyorlar. Neden faşist denen Bolsonaro, uyguladığı takdirde hükümetinin kitlelerin ayağa kalkmaması noktasında işine daha çok gelecek olan "sosyal izolasyon"a karşı çıktı? Sebebi çok basit: Hakim sınıflar içindeki mücadele pandemi sürecinin yönetilmesi noktasında da kendini açığa çıkardı.

Eyalet valileri (çoğunluğu Bolsonaro'ya karşı) ve 5 bin 600 belediye başkanının ezici bir çoğunluğu izolasyonu kararname ile uygularken, Bolsonaro bu önlemlerde, ekonomiyi çökerten, işsizliği ve sefaleti artıran, hükümetini güçsüzleştiren ve en sonunda yıkan entrikayı gördü. Ayrıca ülkenin birçok bölgesinde çok az Kovid-19 testi yapıldı. Birçok yerde Kovid-19 sebepli ölüm vakaları "bilinmeyen ölüm" tarzında işlendi ve salgınla ilişkisi kesildi. Bu tarz uygulamalar krizin ülkede yarattığı gerçek etkileri gizleme amacı taşıyor.

Güncel rakamlara göre Brezilya, ABD'den sonra salgından kaynaklı ölümlerin en çok yaşandığı ikinci ülke. Birçok ülkenin savaş ekonomisi tarzında uyguladıkları en gaddar önlemleri alan Brezilya devleti, iş kontratlarını "geçici" olarak dondurdu, maaşları ve çalışma süresini azalttı. Bunun yanı sıra "acil yardım" adı altında, kayıt dışı işçilere, küçük işletme sahiplerine ve aile geliri üç maaştan fazla (627 dolar) olmayan işsizlere üç ödeme şeklinde 120 dolarlık yardımı onayladı. 100 milyondan fazla insan bu parayı alabilmek için uzun süre boyunca kuyruklarda bekletildi fakat yalnızca 40 milyon insan bu ödemelerin ilkini alabildi. Hükümet şimdi de verdiği parayı 60 dolara düşürmek istiyor. Birçok bekleme kuyruğunda isyanlar patlak verdi.

Bir sonraki seçimlerin olup olmayacağını kimse bilmeseydi başkan, valiler ve diğer politikacılar birbirlerini suçlamaya başladılar bile. Hepsi de kendini demokrat olarak adlandırıp diğerini faşizmle suçluyor. Durum halk için bu kadar trajik olmasaydı bu olaya çok komik diyebilirdik. Bu acınası bir durum ve insanlığa karşı bir suç. Medya tekellerinden her gün taşan ağız ishali söylemler, halkımız tedavi olamadan hasta düşerken ve doğru düzgün bir sağlık hizmeti alamadan ölüyor devam ediyor.

Bu trajediye karşı, anti komünist ve iliklerine kadar Amerikan sevdalısı Bolsonaro, kendi faşist diktatörlük projesi ve toprak sahipleriyle büyük burjuvazinin çıkarları için, bütün gerekli önlemlere karşı muhalefet olmaya ve halka kin kusarak, halkın ölümüne göz yumarak devam ediyor. Hükümetin ilan ettiği geçici hastanelerin birçoğu hala inşa edilmedi. Bolsonaro ve onun demagogjik hevesleri, kendi sempatanlarını, parlamentonun ve yüksek mahkemenin kapatılarak "ordu ile Bolsonaro'yu iktidara" çağırma kadar itiyor. Bolsonaro mitinglerde maskesiz bulunuyor, insanların ellerini sıkıyor, çocukları kucaklıyor, öpüyor, ölümler için ağladığını yineleyiyor fakat şunu demeyi de unutmuyor: "Bir gün hepimiz bir şekilde öleceğiz!"

(Devam Edecek)

"En Sonuncu Kavgamız" ın Şehitlerine...

Sisler, birkaç gündür tünedikleri ağaç dallarından, kayabaşlarından, dere yataklarından gerilere; zirvelere sonra daha arkalarda bir yerlere, geldikleri yöne doğru çekiliyorlardı. Kalın, kabarık, yoğun, grili siyahlı bulutlar; sislerle birlikte gelen ve geldiğinden beri de döktüren bulutlar da sislerin çekilmeye başladığı şafakta incelmeye, aralanmaya ve aklaşmaya başladılar. Aydınlığın ilk saatlerinden beride incelmeye, beyazdan maviye açılarak gökte asılı durmaya devam ediyorlardı. Parlak, soğuk bir güneşi karşıladılar. Güneşle birlikte kısıp bir ısıklık çalarak gelen rüzgârın ilk darbesiyle de dağıldılar. Göğün yüzü mavi; yerin yüzü beyazdı. Rüzgâr, temas ettiği her devinimi büyümlü elleriyle donduruyor, içinden geçtiği her anı durduruyordu. Güneşin altında ilerleyen rüzgâr; taze, yumuşak, ıslak, yere daha yeni inmiş kar yığınının sertleştiriyor. ıslak ağaç gövdelerine tırmanıyor, damlayan kayalara çarparak yüzlerinde sarkıtlar oluşturuyor. Bulduğu hava boşluklarına gözünü kırpmadan dalıyor, vınlıyarak ilerlemeye devam ediyor.

Ormanın içlerine yerleşmiş büyük kayaların dibinde bulunduğu bir oyuktan içeri dalan rüzgâr, karanlık, uzun, dar bir tünelden zikzaklar çizerek kampa giriyor ve girdiği kampa da bayrağını dikeyliyor. Gecedden kalmış, sabahla birlikte uykuya dalmış köz, rüzgârla uyanır gibi oluyor. Nafile; soğuğa o

da dayanamıyor ve küllerinin içine gömülerek uykusuna devam ediyor. Kampı boydan boya dolanan rüzgâr bütün boşluklara dolduktan sonra kalan kuvvetiyle ikinci tünelden yoluna devam ediyor. Rüzgârın himayesine hiçbir direniş göstermeden kabul eden kamp sakinleri battaniyelerine daha sıkı sarılmaktan başka bir çare bulamıyorlar. Rüzgâr canlı olan her şeyi üsütüyor. Bir ara mangalardan (oda) birinde asılı duran karton bir çerçeveyi de sallıyor, rüzgâr. Fakat fotoğraftakiler üşümüyor.

Saat yedi buçuğu gösteriyor. Rüzgâr dışarıdaki gürültüsünden yoksun, kampı üsütmeye devam ediyor. Battaniyesine sarınmış kitap okuyan bir gerilla elindeki kitabı rafa bırakıp fotoğrafın yanında asılı duran radyoya uzanıyor. Düğmesine basılan radyodan yükselen hışırtının ardından; pürüzsüz, su katılmamış yalan ve yanıltmalar yayılıyor kampın içine. Dışarı da donduran soğuk... İçerde radyoda; onlara göre ülkemizin bitip tükenmeyen illeti, terör; bize göre bir halkın kendi kaderini eline alma çabası ve her sabah olduğu gibi bu sabah da bununla başlıyorlar. Terörün bitirilmemesine az kaldığından, halkın artan rahatsızlığından ve kahraman askerlerinden. Bu sabah Sur'un altı mahallesinde daha sokağa çıkma yasağının başladığını söylüyorlar ve yorganını sırtına vuran halk, arkasına bakmadan kaçıyor teröristlerden; çocukla-

rından. Sonra, terörün bitiminden sonraki hayallerinden bahsediyorlar. İlçelere yeni imarla gireceklerinden ve ilk iş olarak da yeni karakol yapımlarına hemen başlayacaklarından... Beş bin üniversite mezunu işsiz, paralı asker olarak; Afyon'un, Kürdistan'ın iklim şartlarına benzer bir iklime sahip olan ilçesinde şehir savaşlarına göre eğitilecekmiş... Devam ediyor haberler... Rüzgâr soğuk soğuk... Cizre diyorlar, radyoyu dinleyenlerin aklına yaz mevsimi geliyor, beraberinde buzdolabına sıkıştırılan cesetler... Onlar Hakkâri diyorlar biz ille de Colemerg; savaş uçaklarıyla vuruluyor. Keskin nişancıların atışları altında, uçaklara koordinat verebilmek için kafasını habire mevziden çıkaran "kahraman" subaylarından bahsediyorlar. Kampta irili kahkahalar ufaklı gülümsemeler...

Roja'dan, sonrasında da İstanbul'da yaşanan bir tecavüz skandalından bahsediyorlar büyük harflerle. Başka bir yerde soba zehirlenmesinden, trafik kazalarından, talihsiz iş kazalarından, sınır kapılarına dayanan mültecilerden... Her şeye rağmen Türkiye'nin bilmem hangi istatistikte yine ileri taşındığından... Son olarak da yurdu etkisi altına alan yoğun kar yağışından bahsederek yalan ve yanıltmaların üzerini karla örtüp yurdu beyaz bir uykuya davet eder gibi iyi günler diliyor. Boğuk ses kampa veda ediyor...

Rüzgâr devam ediyor soğuk soğuk. Radyoyu kapatan gerilla tütün sarıp yaktıktan sonra battaniyesine sarılarak kitabına kaldığı yerden devam ediyor. Turuncu renkli kitabın ön kapığında yan duran bir gladyatör var. Bir elinde kalkan bir elinde ise güneş var gladyatörün. Lewis Grassie Gibbon'un Spartaküs isimli kitabı. Gerilla kitabın sonuna yaklaşmış. Spartaküs, Roma üzerine başarısız olan ve daha başlamadan biten ilk iki seferin ardından üçüncüsünü düzenliyor. Arkasında sayıları on binleri aşan köle ordusu, özgür lejyonlar. Karşılarında yanlamasına uzanan Roma; efendilerin şehri... İlk seferde kendi güçlerinin kudretinden, karşılarında titreyen şehirden habersiz kararsız düşen köleler bu seferlerinde kesin kararlı. Ya Roma düşecek ya kendileri; ama bir daha köle olmayacaklar! Spartaküs arkasında bir nehir gibi uzanan kazandıkları savaştan ele geçen ganimetlerle donanmış özgür lejyonlarına son emrini vermek üzere bindiği attan atlıyor. Birlikte nice sefere katıldığı atının tam kalbine kılıcını saplıyor. Sonrasında arkasında dalgalanan şaşkın savaşçılara dönüp; galip gelirlerse daha güzel atlarının olacağını söylüyor. Yok, galip gelmezlerse bir daha ata zaten ihtiyaçları olmayacağını belirtiyor. Ve mızrak biçiminde dizilen özgür lejyonların başında, düşman ordusunun tam kalbine doğru hücum ediyorlar.

Spartaküs, düşene, parça parça olana kadar kılıcını sallamaya devam ediyor. Ve Roma önlerinde, ilk yenilgilerini alıyorlar. Uğruna savaştkıları köle devletinin hayali yaşamaya devam ediyor. Dışarıda rüzgâr soğuk soğuk... Duvarda fotoğraf... Spartaküs'ün atına kılıcını sapladığı günden bugüne köleler tekrar tekrar hücum kalkmaya devam ediyorlar efendilerin şehirlerine. Köleler bazen kendi kuvvetlerinin farkına vararak, efendiler hep o kuvvetten korkarak... Bugünlere kadar sürüyor... Duvardaki fotoğraf asılı durmaya devam ediyor... Özgür lejyonlardan bu yana duvara asılan kaçınıcı fotoğraftır... Dışarıda rüzgâr gemi azağa almış iyice estiriyor, sessiz, soğuk, habersiz. Duvarda fotoğraf; geçmişten bugüne ve her gün yenileri asılarak... Rüzgâr esmeye...

Hasan Ataş (Şerzan)

Münih TKP/ML Davasında Karar Duruşması Görüldü

TKP/ML Münih duruşmasında son savunmalarından karar duruşması görüldü. Seyit Ali Uğur savunmasında, bu davanın siyasi bir dava olduğu, sınıf savaşının ve devrimciliğin meşruiyetine vurgular yaptı. Alman emperyalizminin Türkiye ile olan işbirliği ve bu davanın Türkiye'ye bir hediye olduğu belirtildi.

TKP/ML'nin terörist olarak tanımlanmasının arkasında, Alman emperyalizminin tarihten gelen anti komünist geleneğinin olduğu vurgulandı.

"Komünizm yargılanamaz" sözleriyle başlayan savunma, "yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm" şiarıyla sona erdi.

Seyit Ali Uğur'un yaptığı savunmada şu ifadeler yer aldı:

"KOMÜNİZM YARGILANAMAZ!"

Bu yargılama hem hukuğun siyasallaştırılması hem de Almanya yargısı tarafından siyasal-ideolojik bir dünya görüşünün; Komünizm ve Komünist Hareketin yargılanması-kriminalize edilmeye çalışılması bakımından bütünüyle siyasi bir davadır.

Yarım asra yakın Almanya'da siyasal çalışma yürüten bir komünist parti olarak TKP/ML'nin ve bu salondaki bizlerin mahkumiyeti açıktır ki objektif olarak faşist Türk devletine sunulan bir "Adalet Hediyesi" olarak geçecektir tarihe (...)

Mesela TKP/ML'nin yalnızca silahlı faaliyet yürütmediğini, bilakis silahlı faaliyetin bu partinin çalışmasının yalnızca bir bölümünü kapsadığını okuyup incelediğiniz kamuoyuna açık binlerce sayfalık belgelerden tespit etmeniz hiç zor olmazdı. Bunları objektif bir hukukçu kimliğiyle ortaya koyup gerçeğe daha uygun bir karara varılmasına hizmet etmek yerine, gerçeğin yalnızca bir bölümüyle, yalnızca amacınıza hizmet eden bölümleriyle, mahkumiyet amacına uygun seçilmiş ve büyük bir düşmanlık hissiyatıyla yorumlanmış kısımlarıyla meşgul olmayı tercih ettiniz.

Silahlı mücadele yürütmek, iktidar mücadelesinde egemen sınıfın gerici acımasız şiddetine ve yok etme operasyonlarına karşı halkın devrimci şiddetini savunmak, bunu yalnızca egemen gerici şiddetin resmi-sivil uy-

gulayıcılarına ve unsurlarına karşı uygulamak terörizm oluyormuş...Ama bu çok eski ve bayat bir hikaye değil mi gerçekten. Komünist partiler, eğer gerçekten işçi sınıfının ve ezilenlerin iktidarını; gerçekten devrim ve sosyalizmi hedefliyorlarsa, yani savcı beyin „biz komünizmi yargı konusu yapmıyoruz“ iddiasının aksine gerçekten ama gerçekten komünist partiler söz konusuysa böyle bir yaklaşım yalnızca bir saçmalığın, spekülasyonun ve aldatmanın argümanları olabilir.

Bu mesele öncelikle Paris Komünü

dersleri kapsamında yaklaşık 150 yıl önce sonuca bağlanmış, ardından Lenin yoldaş tarafından Bernstein'ın ve yine yoldaş Lenin'in deyimiyle dönek Kautsky'nin revizyonist ilerlemeci tarihselciliğine karşı yeniden altı çizilmiş, artık tartışma konusu olmayan devrimci Marksizmin bir aksiyonu olarak görülen aşılmış bir meseledir.

Paris Komünü'nde işçi ve emekçilerin 70 günlük ilk komün iktidarı deneyimi başarısızlıkla ve yenilgiyle sonuçlandı, sonrasında Lenin ve Bolşevikler önderliğinde sınıf bilinçli işçilerin örgütlenerek gerçekleştirdikleri ve Stalin yoldaşın ölümüne kadar süren 1917 ila 1956 arası dönemde 39 yıl süren sosyalizmin inşa süreci deneyimi ve dersleri, Hitler faşizmini yenilgiye uğratan Kızıl ordunun başarısı ve cesareti, Japon işgalcilerini yenerek 1949 da muzaffer olan Başkan Mao önderliğinde gerçekleşen Çin devrimi ve sonrasında komünist partisine çöreklenen revizyonistlerin kitle ini-

siyatifiyle alaşağı edilmesi ve sosyalizm yolunda ilerlenmesi için başlatılan Büyük Proleter Kültür devriminin deneyleri ve toplamda Çin'de 29 yıl devam eden devrimci sürecin, enternasyonal proletarya ya ve emekçilere düşünsel ve pratik alanda kattıkları deneylerin ışığında, yenilgilerden ve eksikliklerinden dersler çıkaracak olan proleter devrimciler ve komünistler, enternasyonalist bir ruhla sınıfsız, sınırsız, sömürsüz, cinsiyet ayrımı ve her türlü ayrımcılığın ve eşitsizliğin yeryüzünden kaldırılacağı yeni bir dünyayı er ya da geç kuracak-

KCDK-E, Avrupa Sürgünler Meclisi, KKE(ml), KOMintern tarafından desteklendi.

Partizan ve AGEB adına yapılan konuşmalarda komünizm davasının meşruluğu, TKP/ML'nin ise komünizm ideolojisinin Türkiye'deki öncüsü olduğuna dair vurgu yapıldı. Bu temelde komünizm davasının yargılanamayacağını, komünistlerin ne pahasına olursa olsun komünizm ideolojisinden, onun tarihsel diyalektik materyalist yöntemini, Marksizm-Leninizm – Maoizm bilimini savunmaya devam edeceği, burjuvazinin, emperyalist-kapitalist sistemin hiçbir mahkemesinin, hiçbir kurumunun önünde geri adım atılmayacağı, komünizm davasından ve fikirlerinden ödün verilmeyeceği ifade edildi.

AGEB ve Partizan temsilcilerinin yaptığı konuşmalar sırasında davanın sonuçlarını aktardıktan sonra ise, sözde miting ve yürüyüş izninin kendinde olduğunu iddia eden ATİK kurumu polis baskısı ve tehdidi ile Partizan ve AGEB mitingine baskı uygulamaya çalıştı. İhbarcılık, bozgunculuk ve polisle işbirliği böylesi önemli bir davada da kendini gösterdi. Polisin MLPD faaliyetçileri ile birlikte, AGEB ve bileşenlerinin konuşmalarını sonlandırmadığı takdirde

yürüyüş izni alan kurumun inisiyatifiyle gözaltı gerçekleştireceği, Avrupa Göçmen Emekçiler Birliği ve Partizan'ın gerçekleştirdiği miting engelleneceğine dönük tehditlerine karşın, Partizan taraftarları sloganlarla direnmekten geri adım atmayacaklarını vurguladılar. Bu temelde davanın sonucunda Banu Büyükavcı, Sinan Aydın, Sami Solmaz, Seyit Ali Uğur ve Deniz Pektaş'ın mahkemeden çıkmasıyla Almanya Kızıl Bayrak Komitesi'nin hazırlamış olduğu "TKP/ML yargılanamaz, meşrudur! Yaşasın Komünizm davası!" şiarlı pankartın açılmasıyla birlikte Seyit Ali Uğur bir konuşma gerçekleştirdi. Bu temelde AGEB ve Bileşenleri, yine Partizan kitleleri gerçekleşen ihbar pratiğini protesto ederek, bu yönlü detaylı bir açıklama yapacağını ilan ettikten sonra mitingini devrimcilik ve komünizm düşüncesine bağlı kalacağını ilan ederek sonlandırdı.

tır.

Bunun için yalnızca kendi sınıf partilerinde örgütlenecek ve zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyleri artık kalmayan dünya işçilerinin tek tek kendi ülkelerinde ama enternasyonalist bir ruh ve siyasetle ayağa kalkıp bir yeni bir dünya istiyoruz ve bunu kendi kollarımızla kuracağız demeleri yeterli.

KARAR DURUŞMASI GÖRÜLDÜ

Münih'te komünistlerin ve devrimcilerin yargılandığı TKP/ML davasında 28 Temmuz tarihinde karar duruşması görüldü.

Karar temelinde 10 devrimci ve komünistin komünizm ve devrimcilik faaliyetleri ile düşünceleri gerekçe gösterilerek 6 yıl 6 ay ile 2 yıl 9 ay arasında cezalar verildi.

AGEB ve Partizan tarafından örgütlenen miting İTİF, ATİGF, Mor Kızıl Kolektif, PGİ/MLM, Bir-Kar, Aveg-Kon,

Proletaryanın İkinci Kemanı: Friedrich Engels

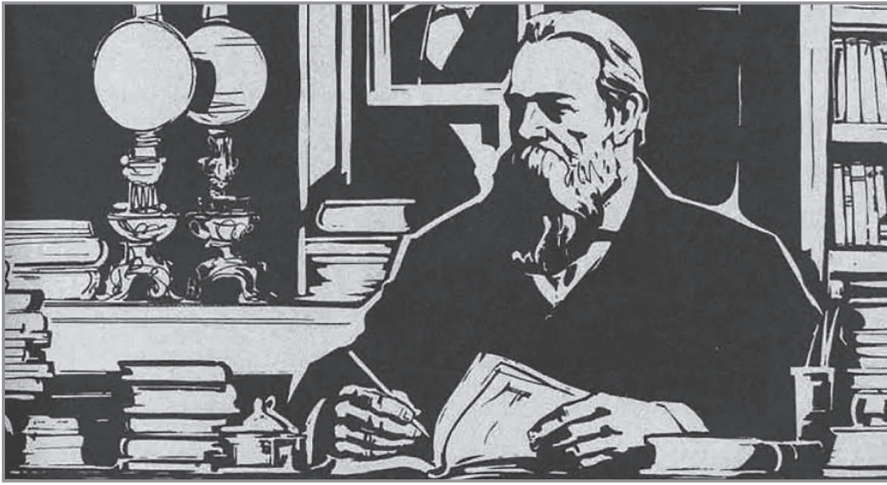
İşçi sınıfına kuşatıldığı sömürü ve karanlıktan kurtulmanın yolunu gösteren büyük öğretmenlerden biri olan Friedrich Engels tüm yaşamını proletarya davasına adadı. 28 Kasım 1820'de Protestan bir ailenin çocuğu olarak Romanya Barmen'de dünyaya geldi.

Engels, işçi sınıfı ile çalışmak için geldiği Manchester'de tanıştı. Kendini çalıştığı büronun duvarları ile sınırlamayan Engels, işçi sınıfının yaşadığı korkunç yoksulluğa bizzat tanıklık etti. Ardından "İngiltere'de Emekçi Sınıfların Durumu" isimli kitabını yazdı. Proletaryanın yalnızca acı çeken bir sınıf olmadığını, tarihi ile taşıyacak yegâne gücün de proletarya olduğunu dile getirdi. Engels daha önce

yazıştığı Marks'la Paris'te tanıştı. Bu buluşma iki büyük öğretmenin tüm yaşamları boyunca aynı amaç uğruna omuz omuza yürümeye başlaması için bir dönüm noktası oldu. Bundan sonra iki dehayı birbirinden ayrı düşünmek imkânsız hale geldi. Birlikte hazırladıkları ilk kitap "Kutsal Aile" oldu. Böylece işçi sınıfının aydınlatılması ve kurtuluşunu sağlayacak temel felsefesi uğruna birlikte kavgaya atılmış oldular. Engels 1845'ten 1847'ye kadar Brüksel ve Paris'teki Alman işçiler arasında pratik faaliyet yürüttü. Bu arada bilimsel çalışmalara

rına da devam etti. Bu sırada Marks ve Engels gizli "Alman Komünistler Birliği" ile ilişki kurdular. Birlik, onları sosyalizmin temel ilkelerinin açıklanması ile görevlendirdi. Marks ve Engels'in ünlü "Komünist Parti Manifestosu" işte böyle doğdu ve 1848'de yayımlandı.

Manifesto ile proletarya için komünizmin temel ilkeleri sade, anlaşılır,

yalın bir şekilde gün yüzüne çıktı ve "komünizm hayaleti" tüm Avrupa'ya yayıldı. Önce Fransa'da patlak veren, ardından Batı Avrupa ülkelerine yayılan 1848 Devrimi ile yeniden Marks'la birlikte Almanya'ya döndü. Burada Marks'la birlikte "Yeni Ren" adıyla bir gazete çıkarmaya başladı. Gerici güçlere karşı, halkın özgürlüğünü ve çıkarlarını savunmada sonuna kadar mücadele ettiler. Sonunda gazete kapatıldı, Marks sınır dışı edildi. Engels ise silahlı ayaklanmaya katılarak barikatlarda çarpıştı, özgürlük için dövüştü. İsyancıların yenilgisinden sonra

yeniden Manchester'deki fabrikaya çalışmak üzere döndü. 1870 yılına kadar burada kalan Engels bu sırada birçok eser kaleme aldı: "Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni", "Ludwing Feuerbach", "Anti-Dühring", "Konut Sorunu"... 1870'te Londra'ya yerleşen Engels, Marks'la birlikte Kapital üzerine çalıştı. Marks'ın hayatını kaybetmesinin ardından derin bir sevgi ile bağlandığı Marks'ın tamamlayamadığı ikinci ve üçüncü cildi tamamladı. Böylece dünya halklarına Marks'ın tamamlayamadığı büyük bir miras bırakmış oldu.

Engels, Marks'la birlikte sadece bilimsel araştırmalarla ilgilenmedi. 1864'te Marks'la birlikte "Uluslararası İşçi Birliği" yani 1. Enternasyonal'i kurdular. Engels, uluslararası işçi hareketi açısından son derece önemli olan bu Birlik'te, çok önemli bir rol oynadı. Engels, Marks'ın yaşamını yitirmesinin ardından Avrupalı devrimcilerin önderi ve danışmanı olmayı sürdürdü. Onun öğüt ve direktifleri, hükümetin zulmüne karşı, hem güçleri hızla ve durmadan büyüyen Alman sosyalistleri tarafından, hem de ilk adımlarını iyi düşünmek ve tartmak zorunda olan İspanya, Romanya ve Rusya gibi ülkelerin temsilcileri tarafından büyük değer gördü.

Engels, Marks'la birlikte "İşçilerin kurtuluşu, işçi sınıfının kendi işi olmalıdır" bilimsel tezini durup dinlenmeden işçi sınıfına öğretti. İki arasında ilişkiyi anlamak için Engels'in büyük bir alçakgönüllülükle sarf ettiği şu sözleri hatırlamak yeterlidir. "Bütün hayatım boyunca yapmaya yatkın olduğum şeyi yaptım ve ikinci keman olarak kaldım; sanırım bu işi oldukça iyi yaptım. Marks gibi mükemmel bir birinci kemanla olduğum -çaldığım- için memnunum." Bilimsel ve felsefi araştırmalarının dışında pratik yaşamdan asla kopmayan Engels, aynı zamanda büyük bir savaş ustasıdır.

Özellikle 1848 devrimlerinde gösterdiği askeri deha onun "proletaryanın generali" olarak anılmasını getirmişti. İşçi sınıfının sömürücü zorbalara karşı verdiği amansız savaşıma bizzat katılarak barikatlarda çarpışan Engels, barikat savaşları üzerine de birçok fikir geliştirmiş, silahlı ayaklanmaların temel askeri taktiklerine katkıda bulunmuştur. Engels, işçi sınıfı mücadelesini baltalamak amacıyla burjuvazi tarafından ortaya atılan her türlü karşı-devrimci anlayışla militan bir şekilde yılmadan mücadele etmiştir. Doğa bilimleri konusunda derin ve yetkin bir birikime sahip olan Engels, Marks'la birlikte ortaya koydukları felsefi düşüncelerinin doğruluğunu bilimsel yapıtları ile kanıtlamıştır. Bütün yaşamını büyük bir disiplin içinde yaşayan Engels, Marks'la birlikte ortaya koyduğu yapıtlarıyla uluslararası işçi sınıfının, ezilen dünya halklarının yüreğinde sonsuza kadar yaşayacaktır.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Katip Saltan: Almanya'da bir işçi olan Katip Saltan yurtdışında Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile tanışır. Demokratik Halk Devrimi'nin ısrarlı propagandacısı olan Saltan, 19 Ağustos 1980'de faşistler tarafından 27 yerinden bıçaklanarak katledilir.

Hüseyin Doğan: 1944 yılında Dersim'in Pülümür ilçesinde dünyaya gelen Hüseyin Doğan ekonomik nedenlerden kaynaklı 28 yaşında Almanya'ya gider.

Almanya'da ATİF saflarında örgütlenir. ULM Halk Ocağı'nın kurucularındandır. 16 Ağustos 1982'de şehitler kervanına katılır.

Hasan Ataç: 1960 Dersim doğumlu olan Hasan Ataç, genç yaşta devrimci düşüncelerle tanıştı ve kısa bir süre sonra tutsak düştü. Tutsaklığı boyunca işkencelerde "ser verip sır vermeme" mirasının taşıyıcısı oldu. Tutsaklığının ardından 1985'te İstanbul'da çıkan çatışmada ölümsüzleşti.

Nurgül Bölükbaş: 1970 Ordu Fatsa doğumlu olan Nurgül Bölükbaş (Yıldız) Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu mezunuydu. 1988'de devrimci düşüncelerle tanıştı. 1993'te Halk Ordusu'na katıldı. 16 Ağustos 1993'te Ordu'nun Mesudiye ilçesinde ihbar sonucu düşman birlikleri ile girdiği çatışmada ölümsüzleşti.

Muzaffer Kahraman: 1973 Ordu-Gürgentepe doğumlu olan Muzaffer Kahraman (Bahtiyar) '93 Temmuz'unda gerillaya katıldı. Nurgül Bölükbaş ile birlikte Mesudiye'de şehit düştü.

Hakan Karabulut: Emekçi, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Balıkesir'in Bigadiç ilçesinde dünyaya gelen Hakan Karabulut (Kenan) 1989'da Almanya'da Proletarya Partisi'nin

düşünceleri ile tanışır. Mütevazılığı ve sıcaklığı ile tanıştığı her yürekte sevgi tahtını kurar. 1998'de Türkiye'ye gelerek gerillaya katılır. 9 Ağustos 1998'de Tokat Topçam Dedeliköyü mevkiinde TC askerleri ile girdikleri çatışmada kavgasını yoldaşlarına devreder.

Düzgün Öztürk: 1937'de Dersim'in Hozat Geçimli köyünde dünyaya geldi. '38'de ailesi ile birlikte Afyon'a göç ettirildi. Ekonomik nedenlerden kaynaklı gittiği Almanya'da Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile tanıştı. Burada ATİF ve ULM Halk Ocağı içerisinde faaliyetlerini sürdürdü. ULM Tohum Kültür Merkezi kurucularından ve Yönetim Kurulu başkanlarından olan Öztürk yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle 8 Ağustos 2001'de hayatını kaybetti.

Yazının başlangıcı 24. sayfadadır.

projeleri istemediklerini ifade etti. Köy halkı ile yapılan tartışmalarda devrimci mücadeleye dair eleştiriler dinlendi ve eskiden yapılmış olan hataların öğretici yanı üzerinden tartışmalar devam etti.

Köylülerin mücadeleye dair Mao Zedong yoldaştan sözler alıntıyla yapılarak önerilerde bulunması sohbetlere zenginlik kattı.

PERTEK

Pertek ilçesinin Ardıc ve Tozkoparan köylerinde ev ziyaretleri gerçekleştirildi.

Yapılan ev ziyaretlerinde Dersim'de özelinde devletin saldırılarının güvensizliği yayarak mücadeleyi bu şekilde zedeleme amacı taşıdığı belirtildi. Devletin Dersim'de bu yöne-

liş biçimine karşı uyanık olma ve bu güvensizliği ortadan kaldıracak mücadeleyle, yanlışlardan öğrenerek ilerleme biçimiyle büyütüleceği noktasında ortaklaşıldı.

Köylerde yapılan sohbetlerde anlayış ve mücadele biçimlerine yönelik eleştiriler ve öneriler üzerinden tartışmalar yürütüldü.

NAZİMİYE

Nazımiye'nin Doluca, Dallıbahçe ve Bostanlı köyünde ev ziyaretleri gerçekleştirildi.

Peri Suyu üzerinde yapılan baraja değinen köylü halkı bu barajın köye zarar verdiğini birçok sebze ve meyvenin topraklarında eskisi gibi yetişmediğini anlatarak Peri Suyu direnişçisi Özkan Arslan'ın tutuklanmasına

tepiklerini ifade ettiler.

Ev ziyaretlerinin ardından Ermeni komünist Armenak Bakırcıyan'ın mezarında anma gerçekleştirildi. Geçtiğimiz tarihlerde anıt mezarı faşist TC devleti tarafından yıkılan Armenak Bakırcıyan'ın fotoğrafının ve isminin de mezardan söküldüğü belirtildi. Partizan tarafından yapılan anmada, Ermeni komünist Armenak Bakırcıyan'ın naaşını devletin gömdüğü yerden kaçırarak dağlara defneden yoldaşlarından bugüne, Halk Savaşçıların mezarlarına, anılarına sahip çıkılacağı ifade edildi.

HALK SAVAŞÇILARI MEZARLARI BAŞINDA ANILDI

2 Haziran'da Ovacık'ta ölümsüzleşen Halk Savaşçısı Hasan Ataş (Şerzan),

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri ile Partizan tarafından mezarı başında anıldı.

Anmaya Aliboğazı'nda şehit düşen 12'lerin ailelerinden katılım sağlandı. Çocuklarını Halk Savaşı'nda ölümsüzlüğe uğurlayan anaların diyalogları savaşın analarımızı nasıl bilinçlendirdiğine örnekti. Aınların birbirlerine tesellileri geride kalan çocuklarının sahiplenilmesi gerektiği oldu. Aınların "ağlama, ben ağladım bende gözyaşı kalmadı, daha bizim çocuklarımız var" cümleleri mücadeleyi sahiplenişlerinin ifadesi oldu.

Ovacık, Nazımiye, Pertek ve Hozat'ta da Halk Savaşçıları mezarları başında anılırken, merkez ve ilçelerde bulunan şehit ve tutsak aileleri ziyaret edildi.

"Onlar Umutsuzluğu, Biz Umudu Büyütmek İçin Bu Topraklardayız"

*"Gündüz hayallerim gece düşerim
Uyandıkça ağlamaya başlarım*

*Munzur'un dağında uçan kuşlarım
Uçmayan dostları sormaya geldi*

*Munzur'un dağında karda kalmadı
Döküldü ayvası narda kalmadı*

*Elalem oturmuş Munzur Gözelerine
Koçum, benim gibi fakirlere yerde kalmadı*

*Munzur'a kar akın akın
Felek çeviriyor çarkın*

*Bu dünyada evim barkım
Vardır diyen yalan söyler*

*Munzur dağı oylumuna
Kuşlar konar yaylımına*

Eğil eğil bir öpeyim

Geldik yolun ayırımına" mısralarıyla sohbe giriyor ana. Munzur Gözeleri'ne yapılmak istenen peyzaj projesine tepkilerini dile getiriyor. Her bir konuşmasının ardında anlamlı bir mısrayı peşi sıra dizerek yapılan sohbe zenginlik katıyor. Bizlerin yüzünde bıraktığı hoş tebessümün tarifi yapılamaz. Köy çalışmaları anaların öfkeli bakışları ve artan saldırılara karşı ifade ettikleri tepkileri devam ediyordu. Kimisi tıpkı sohbe şiirleriyle zenginlik katan ana gibi en öfkeli bir biçimde; "burada daha önce de proje vardı, 30-40 sene gittik geldik mahkemelerde, bunu da mahkemelik etsinler 100 sene yine gider geli-

riz, diyelim onlar kazandı izin vermez! Gerekirse köydeki tüm kadınları toplarım, direnişe geçeriz! Burası bizim inanç yerimiz!" diyerek Munzur Gözeleri'ne yapılmak istenen peyzaj projesine karşı yapılacak en anlamlı

pratiği ortaya koyuyordu. Kimi analar ise daha kapıda ellerini kavuşturmuş, tek kaşı kalkmış, kim olduğumuzu, nereden geldiğimizi bilerek karşılıyor bizleri. Yaratılmış olan umutsuzluğu yansıtarak başlıyor sözlerine. Sohbetin tartışma boyutu belli derinliklerde devam ederken umutsuz olmamız gerektiğini nedenleri ile anlatıyorlardık. Aslında ikna oluyorlardı ama tartışmak istiyorlardı. Giderken ardımızdan "kendinize dikkat edin" cümlesini vurgulayarak söylemeyi ihmal etmiyordu.

Köy çalışmaları devletin Dersim'de yaratmış olduğu güvensizlik ve umutsuzluğun had safhaya ulaştığı süreçte köylülere umudun hep var olduğunu ve bitmediğinin gösteriyordu.

Bahçeli bir evin kapısından girer girmez umudu bahçesini çiçekler ile donatan bir ablaya "Partizan'dan geliyoruz" der demez, odun kırmayı bırakıp öyle anlamlı ve uzun uzun baktıktan sonra "demek Partizan" diyerek gözleri doluyor ve bir sigara yakıyor, "emekleriniz boşa gitmesin, emekleriniz boşa gitmesin" diye tekrarlıyordu.

Dersim'de yaratılmak istenen korku iklimine karşı kimi köylülerin tepkileri ve mücadeleyi sahiplenişleri net ve açık bir biçimde görünüyordu. Bir yandan ekmek yapıyor bir yandan bize anlatıyordu abla, arada da ekmeklerin üzerine konan sinekleri kovuyordu; "kızlarım küçüktü daha biz o zamanlar yaylaya çıkardık, bizimkiler gelirdi, kızlarım sevinçten yanlarına koşar boyunlarına atlardı, gelmedikleri gün benim kızlar ne zaman gelecekler diye diye başımızı yerlerdi. Benim kızlarım onlar ile büyüdü. O mücadele ile. İyi ki onlar ile büyüdüler tanıdılar devrimcileri. Bu bambaşka bir durum... Ben onlara ölürüm" diyerek bugün de devrimci mücadelenin büyümesi ve gelişmesi gerektiğini ekmeğini ateşin üstünde döndürerek vurguluyordu.

Devletin sistematik saldırılarına karşı daha aktif bir pratiğin sergilenmesi gerektiği, özeldede kadın ve gençler üzerinde yaratılmak istenen baskıya

karşı net bir karşı koyuşun olması, örgütlü mücadelenin büyütülmesi sohbetlerde en çok vurgulanan anlayışlardı.

Elimizde gazeteyi, Partizan broşürünü görür görmez gözleri parlayan, bir koşuşturma halinde soğuk ve ekşi ayran getiren, hararetli bir biçimde köyde yaşadığı sorunları anlatan, geçinemediklerini dile getiren onlarca köylü... Bunun yanında yapmış oldukları direnişleri anlatan köylüler de vardı. Dışarıdan devletin yönlendirerek gönderdiği yabancı avcılara karşı koyuşlarını ve köyden kovduklarını, insansızlaştırma politikasına karşı köylerine geri dönüp üretmekle yaşamı ördüklerini söyleyen köylüler... Tabi daha geçmişe giderek örgütlü bir direnişle örülen Deşt toprak işgalini anlatan köylüler... Ve uzun bir süre adım atılmamış köy toprakları... Köylülerin bizlere "yeniden mi geldiniz?" diye yönelttikleri sorular... "80'lerde TİK-KO'cuydu bu köy, sonra uzun bir süre gelmediler" diye hayıflandıkları... Ya da bizim köye girişimizle mutlu olan "uzun süre yoktunuz böyle hep gelin" diyen köylülere veda ederek ayrıldık.

Mücadele seyrinin değişmesi gerektiğine inanan, gelişen teknolojinin mücadeleye ket vurduğu anlayışının, köylüler ile yaptığımız tartışmalarda bir karşılığı olmadığını gördük. Köy çalışmalarını Halk Savaşçıların aileleri ile tutsak ailelerinin ziyaretleri ve Halk Savaşçıların mezarları başında yapılan anmalar ile sonlandırdık.

Bir Partizan Okuru

Partizan'dan Dersim'de Köy Çalışmaları

DERSİM- Partizan, Dersim'in Hozat, Nazımiye, Pülümür, Pertek ve Ovacık ilçelerinde köy çalışmaları gerçekleştirerek Dersim coğrafyasına yönelik saldırılara karşı örgütlenme çağrısı yaptı.

OVACIK

Ovacık ilçesinde Çakperi, Kedek, Adaköy, Yeşilyazı, Tatuşağı, Ziyaret ve Hanuşağı köylerinde çalışmalar yürütülürken, Munzur Gözelerine

yapılmak istenen Peyzaj Projesi esaslı bir sorun olarak ortadaydı.

Köylüler sorunlarını; köylerde güvensizlik ortamının oluşturulmaya çalışıldığı, bölgedeki toprakların başka şehirlerden insanlara peşkeş çekildiği olarak aktarırken gençlerin uyuşturucu içtiği fakat köylüler tarafından uygulanan yaptırımlarla bunun önüne geçilmeye çalışıldığı ifade edildi. Köylerde özel olarak gençlerle, pandemi süreci ile birlikte

ayyuka çıkan geleceksizlik sorunu üzerine tartışmalar yürütüldü.

PÜLÜMÜR

Pülümür'de yapılan köy çalışmalarında köylülerin avcılık için Avrupa'dan gelen yabancı ve onları getirenleri köyden kovdukları, "yaşlı domuz ve tekeleri vuruyoruz" aldatmacasıyla yurt dışından gelen yabancıları ormancı ve "görevli" kişilerin serbest bırakması bu durumun yalan oldu-

ğunu belirttiler. Yıllardır köye avcılığa gelmeye çalışanlara karşı mücadele ettiklerini ifade ettiler.

HOZAT

Partizan tarafından Hozat'ın Ergen Ağzunig/Axzuniq ve Kırnık köyleri ziyaret edildi.

Köy halkının eski vali Tuncay Sonel'in özelde köylere dair yapmış olduğu projeler tartışıldı ve köylüler bu

Yazının devamı 23. sayfadadır.

YENİ DEMOKRASİ

MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!

OKU, OKUT!

[f yenedemokrasi1](#)

[@ yenedemokrasi1](#)

[yeni_demokrasi1](#)

[yenedemokrasi7.net](#)

yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin **Yeni Demokrasi Gazetesi** Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Umud Basım Yayıncılık **Yönetim Yeri:** İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst **İletişim:** 0212 534 54 76- yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20